

Przemówienie końcowe
I sekretarza KC PZPR
Edwarda Gierka na
I Krajowej Konferencji
PZPR
zamieszczamy na str. 3

GŁOS WIELKOPOLSKI

Poznań, środa 24 października 1973

Nr 252 (9224)

Wyd. A

Cena 50 gr

Ukazuje się od 16. II. 1945

PLENUM KC PZPR ZATWIERDZIŁO PODJĘTE REZOLUCJE I DEKLARACJĘ

DONIOSŁE REZULTATY OBRAD I KRAJOWEJ KONFERENCJI PARTYJNEJ

W godzinach wieczornych 23 bm. jednomyślnym potwierdzeniem wszechstronnej realizacji uchwał VI Zjazdu zakończyła obrady w Warszawie I Krajowa Konferencja PZPR.

W bogatej, konkretnej dyskusji, w której zabierali głos działacze partyjni, robotnicy, rolnicy, naukowcy, twórcy kultury, nauczyciele — wyrażono pełne poparcie dla oceny i tez referatu Komitetu Centralnego, deklarując wzmoczenie wysiłków nad przyspieszeniem tempa społeczno-ekonomicznego programu rozwoju Polski.

Konferencja stała się wielką manifestacją zwartości i jedności ponad 2 milionowej rzeszy członków partii, dowodem mocnej więzi zaufania zespalającego partię z klasą robotniczą, całym narodem.

Wnioski zgłoszone w toku obrad, jak również rezolucje i deklaracja konferencji będą wytyczały kierunki działania w ostatnich dwóch latach planu 5-letniego — w roku 30-lecia Polski Ludowej — w czasie poprzedzającym VII Zjazd partii.

Pod przewodnictwem I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka — o godz. 8.30 w Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki wznowiono obrady.

Na wstępie Edward Gierek poinformował, że w poniedziałek do późnych godzin wieczornych obradowały zespoły problemowe. Dyskusja, w której zabrało głos 174 mówców, a 768 złożyło swe wystąpienia do protokołu, była owocna i konstruktywna. Wystąpienia podczas posiedzeń zespołów problemowych — powiedział I sekretarz KC PZPR — traktujemy tak, jak głosy w dyskusji plenarnej. Wszystkie uwagi i propozycje zgłoszone w czasie tych posiedzeń będą

wnikliwie rozpatrzone przez Komitet Centralny i rząd.

Następnie, aż do późnych godzin popołudniowych kontynuowano dyskusję plenarną. Głos zabrali w kolejności: zastępca członka Biura Politycznego KC I sekretarz Komitetu Warszawskiego PZPR — Józef Kępa; zastępca członka KC PZPR, dyrektor Państwowego Ośrodka Hodowli Zarodowej Osowa Sień w pow. Wschowa woj. zielonogórskie — Edward Apolinarowski; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Krakowie — Józef Klasa; zastępca członka KC, kapitan Żegluga Wielkiej w Szczecińskim Przedsiębiorstwie „Gryf” — Jan Figus; I sekretarz KW PZPR w Łodzi — Zbigniew Zieliński;

dyrektor Zjednoczenia Budownictwa Ogólnego w Bydgoszczy — Michał Jarząbkiewicz; członek KC, wiceprzewodniczący CRZZ — Tadeusz Rudolf;

sekretarz KW PZPR w Rzeszowie, I sekretarz Bieszczadzkiego KP PZPR — Wojciech Grochala; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Opolu — Andrzej Żabiński; robotnik z Zakładów H. Cegielski w Poznaniu — Bogdan Tynecki; dyrektor elektrowni „Kozienice” — Adam Biały; rektor AG-H w Krakowie — prof. Roman Ney; I sekretarz Komitetu Gminnego PZPR w Wielbarku pow. Szczytno — Hanna Orlowska; członek KC, I sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR — Bolesław Koperski; górnik z kopalni „Moszczeni- ca” w ROW — Zygmunt Radajewski; rolnik ze wsi Kolonia Suchowola pow. Zamość — Franciszek Barszcz; kierowniczka gminnej szkoły zbiorczej w Ligowie pow. Sierpc woj. warszawskie — Irena Gumińska; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Bydgoszczy — Józef Majchrzak; członek CKKP, wiceminister obrony narodowej, szef GZP WP — gen. dyw. Włodzimierz Sawczuk; członek KC, I sekretarz KW PZPR we Wrocławiu — Ludwik Drożdż; członek CKKP, literat — Zbigniew Załuski; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku — Tadeusz Bejma; I sekretarz KZ PZPR PKP Brochów woj. wrocławskie — Władysław Faron; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Koszalinie — Władysław Kozdra; przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Chruscielowie woj. opolskie — Czesław Ostrowski; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Białymstoku — Zdzisław Kurowski; zastępca członka KC PZPR, przewodniczący Rady Głównej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej — Stanisław Ciosek; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Kielcach — Aleksander Zarajczyk; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Zielonej Górze — Mieczysław Hebda.

Szczupłość miejsca nie pozwalała rozwinąć w tej relacji wszystkich wątków partyjnej debaty, nacechowanej troską o dalsze zdynamiczowanie rozwoju gospodarczego i społecznego kraju, o dalszą poprawę warunków życia ludzi pracy. Podobnie jak na VI Zjeździe partii, tak i na I Krajowej Konferencji PZPR podstawowe fakty i zależności ekonomiczne traktowano nie jako suche dane statystyczne, lecz jako punkt wyjścia do politycznej oceny zjawisk społecznych i motywacji postaw ludzkich.

W takim rozumieniu — mocno osadzone w rzeczywistości były liczby, wskazujące na znaczne zdynamiczowanie działalności załóg robotniczych, intensyfikację produkcji rolnej, wskazujące na postępy w tym wszystkim, co składa się na całokształt życia gospodarczego i społecznego. Przytaczało

Na zdjęciu: delegaci podczas głosowania.

je wielu delegatów, że słuszną dumą z dobrze spełnionych zadań. Tak np. w ciągu minionego trzylecia produkcja przemysłowa zakładów Warszawy wzrosła o ok. 45 proc., a wartość eksportu o 30 proc. Jej rozmiary w 1975 r. w stosunku do roku 1970 zostaną podwojone. Realnie rysuje się możliwość przyspieszenia wykonania zadań planu 5-letniego. Jeśli się to uda, sama tylko Warszawa da gospodarce narodowej dodatkową produkcję przemysłową wartości ok. 40 mld. zł.

Dynamika wzrostu produkcji przemysłowej w całym kraju osiągnęła jest w coraz większym stopniu dzięki podnoszeniu wydajności pracy. Np. w woj. krakowskim wzrost produkcji w 76 proc. jest rezultatem wyższej wydajności pracy. Systematycznie rozwija się i modernizuje przemysł. W samym tylko woj. opolskim na inwestycje przemysłowe państwo przeznaczyło w latach 1971—75 — 40 mld. zł a więc kwotę dwukrotnie wyższą niż w ubiegłej 5-lacie.

Opracowanie długofalowego programu rozwoju kraju i określenie wielkości zadań inwestycyjnych koniecznych do jego urzeczywistnienia, podniosły rangę budownictwa. Podjęte zostały kroki zmierzające do modernizacji budownictwa, szybszej poprawy jego wyposażenia i zapewnienia za logom lepszych warunków socjalno-bytowych. Np. w woj. bydgoskim przedsięwzięcia tamtejszego zjednoczenia budownictwa oddadzą w tym 5-leciu 3,8 tys. mieszkań więcej niż zakładano.

Przykładów z dziedziny rozwoju przemysłu wskazywano na Konferencji bardzo dużo. Zawsze brzmiały równie mocno jak te, które przedstawił reprezentant załogi „Cegielskiego” (jego przemówienie relacjonujemy na str. 2).

Konsekwentna realizacja uchwał VI Zjazdu partii w rolnictwie stworzyła rozwojowe warunki dla tej gałęzi gospodarki narodowej. Rolnik — mówił z satysfakcją w czasie dyskusji delegaci ze środowisk wiejskich — dostrzega dziś swoje miejsce w gospodarce kraju, zna i rozumie swoją rangę. Jest tym, który znajduje się w pierwszym szeregu wspólnej z górnikami, hutnikami, pracownikami budow-

nictwa, z ludźmi, którzy decydują o dniu dzisiejszym i przyszłym kształcie socjalistycznej ojczyzny.

Choć wiele mówiono o sukcesach — to jednak nie tracono z pola widzenia rosnących potrzeb, a także występujących jeszcze niedomagań. I te sprawy znalazły odbicie na konferencji, przy czym roboty charakter dyskusji umożliwił wymianę doświadczeń, samokrytyczne spojrzenie na to co robimy.

Do korzystnych zjawisk minionych 3 lat zaliczyli dyskutanci m. in. umocnienie wzajemnych związków między ośrodkami naukowymi i życiem społeczno-gospodarczym kraju. Było to możliwe dzięki atrakcyjności programu partii, w pełni akceptowanego przez środowiska naukowe.

Partia w sposób znacznie skuteczniejszy podjęła również kształtowanie oblicza ideowo-

Dokończenie na str. 2

W Wielkopolsce

Dobłą pracą popieramy politykę partii

I Krajowa Konferencja Partyjna jest powszechnym tematem rozmów, jako jedno z najważniejszych wydarzeń politycznych w kraju od czasu VI Zjazdu partii. Załogi zakładów pracy już w dniach poprzedzających Konferencję zwiększyły produkcję i przyspieszyły tempo pracy. Nasi reporterzy przeprowadzili rozmowy z przedstawicielami poznańskich zakładów pracy, z wielkopolskimi rolnikami, którzy dzielili się swoimi spostrzeżeniami. Z satysfakcją informowali o pracach już wykonanych i podjętych zobowiązaniach, które stanowią wkład w budowę Polski silnej, zasobnej, nowoczesnej, socjalistycznej.

W Poznańskich Zakładach Obuwia „Domena” z uwagą śledzono przebieg I Krajowej Konferencji Partyjnej.

— 80 procent naszej załogi to kobiety — mówi nam Teresa Budzyńska — sekretarz Rady Zakładowej, kandydat PZPR. — Z zainteresowaniem słuchałyśmy przemówień Edwarda Gierka i Piotra Jaroszewicza. Przyjęłyśmy je z dużym zadowoleniem, cieszymy się, że nie będzie podwyżek cen na podstawowe produkty spożywcze. 31 października organizujemy spotkanie. Omówimy na nim sprawy, o których była mowa na Konferencji.

Specjalnych zobowiązań z tej okazji nie podejmowaliśmy. Mielśmy dużo kłopotów z wykonaniem planu w poprzednich miesiącach z powodu braku potrzebnych surowców. Obecnie tempo pracy jest dobre nie tylko nadrabiamy zaległości, ale i myślnie realizujemy plan IV kwartału. Pod koniec listopada chcemy zameldować także

o wykonaniu zobowiązań w ramach banku 30 miliardów. (wn)

Rolnik indywidualny Stanisław Jędrzyk ze wsi Krzyszkowo, pow. Poznań: — Ciekawią mnie szczególnie sprawy rolnictwa. Oceny i opinie głoszone w Sali Kongresowej przyrównuję do własnego podwórka i tu znajduję potwierdzenie słusznej polityki rolnej, prowadzonej przez nasze władze. Popieram ją czynnie. Dla powiększenia zasobów „banku 30 miliardów” zobowiązałem się w roku bieżącym odstawić 12 000 litrów mleka ponad plan (plan 23 tys. l.) oraz zwiększyć odstawy jęczmienia i pszenicy o 15 procent.

Specjalizuję się w hodowli bydła. Uzyskałem już pierwsze sukcesy. Zyski, które osiągnąłem dzięki nowym, wyższemu cenom skupu na mleko, wsparte pożyczką bankową, pozwoliły na poczynienie dalszych inwestycji.

Dokończenie na str. 4

Pracownicy i rzeczowo

(Korespondencja własna „Głosu”)

Naradą sztabową nad mapą strategiczną rozwoju Polski socjalistycznej — nazywał wczoraj warszawski dziennik — I Krajowa Konferencja PZPR. Jest w tym porównaniu sporo racji. Prosto i skromnie towarzyszą od początku robocznemu spotkaniu działaczy partyjnych, którzy przyjechali tu od swoich codziennych zajęć i wrócą do nich zaraz po zakończeniu konferencji.

Bardzo pracowity był już pierwszy dzień obrad, który zakończył się w późnych godzinach wieczornych. Wznawiając wczoraj o godzinie 8.30 obrady, Edward Gierek poinformował konferencję, że w wieczornej dyskusji w zespołach problemowych zabrało głos 174 mówców, 768 złożyło swoje wypowiedzi na piśmie. Jest to poważny kapitał wniosków i myśli, które owocować będą w ciągu tych 800 dni, jakie pozostały jeszcze do końca pięcioletnia.

Mają w nim swój niebagatelny udział delegaci Wielkopolski. I sekretarz wielkopolskiej organizacji partyjnej, Jerzy Zasada, przewodniczył zespołowi który przedyskutował zadania w zakresie umacniania partii i doskonalenia jej kierowniczej roli. Prawie w każdym zespole zabierali głos delegaci reprezentujący wielkopolski przemysł i rolnictwo, różne zawody i środowiska. Byli wśród nich robotnicy Leon Byczyk z „Wiepofamy” i Kazimierz Kokociński z HCP, maszynista PKP Henryk Drałwiński z Leszna, rolnik Karol Bielawski z powiatu średzkiego i Stanisław Suchodolski przewodniczący Gminnej Rady Narodowej w Rozdrażewie, pow. Krotoszyński, pierwszy sekretarz KP PZPR w Koninie Henryk Kazmierczak, naukowiec — rektor UAM, prof. dr. hab. Benon Miśkiewicz, ludzie kierujący wielkimi przedsiębiorstwami przemysłowymi i rolnymi — Zakładami Energetycznymi Okręgu Zachodniego Lechosław Gruszczyński i kombinatelem PGR Manieczki — Jan Bajera.

Była więc delegacja wielkopolska widoczna nie tylko z racji eksponowanego miejsca, jakie zajmowała w Sali Kongresowej PKiN. Przedstawiciele Wielkopolski stawali też na głównej trybunie, zabierając głos w dyskusji plenarnej. Czytelnicy prasy codziennej znają już treść wystąpienia pierwszego sekretarza KW PZPR w Poznaniu Wczoraj wystąpił w dyskusji plenarnej Bogdan Tynecki z Zakładów Przemysłu Metalowego H. Cegielski. Jego przemówienie uczestnicy konferencji dwukrotnie przerwali oklaskami — kiedy brygadziści HCP mówili o przedterminowym uruchomieniu pożądanego silnika dla 105-tysięcznika oraz po wymownym porównaniu: pierwszy milion koni mechanicznych „cegielszczacy” robili 8,5 roku, z czwartym, wykonywanym obecnie, uporać się w 20 miesięcy.

Atmosfera I Krajowej Konferencji Partyjnej, rzeczowy ton dyskusji, w którym nie było śladu zawrotu głowy od sukcesów, była natomiast troska o to, jak usunąć hamulce utrudniające postęp w niektórych dziedzinach naszego życia — wywarły duże wrażenie na uczestnikach konferencji. Było to ogromne przeżycie zwłaszcza dla tych, którzy w tego rodzaju spotkaniu uczestniczyli po raz pierwszy. Świętą lekcją poglądową nazwała swój udział w konferencji Małgorzata Helmanowska z poznańskiej „Centry”. 22-letni beniaminek wielkopolskiej delegacji, w której uczestniczyła na prawach zaproszonego gościa. W swoim zakładzie przewodniczy organizacji ZMS-owskiej. Jaką naukę — zapytałem ją — powinna z treści obrad I Krajowej Konferencji Partyjnej wyprowadzić dla siebie młodzież? — Tylko brać się do roboty. Perspektywy są ogromne — odpowiedziała.

Jest to z pewnością wniosek nie tylko dla młodych.

KAZIMIERZ MARCINKOWSKI

DONIOSŁE REZULTATY OBRAD

Dokończenie ze str. 1

politycznego młodego pokolenia. Hasło budowy „drugiej Polski” — podkreślano w dyskusji — znalazło w środowiskach młodzieżowych żywy odzew. Pozwala ono lepiej wiązać zapal i talent młodzieży z perspektywą dalszego, socjalistycznego rozwoju kraju.

W toku debaty akcentowano, że wzrost ogólnonarodowej aktywności był i jest stale naszą dużą rezerwą. Jego pobudzanie i wykorzystanie dla szybkiego rozwoju kraju jest nierozdzielnie splecione ze wzrostem stopy życiowej ludności. Jest to kierunek działań nie tylko na lata najbliższe, ale na całą perspektywę rozwoju kraju.

Dyskutanci wskazali, że skuteczniejsza praca partii wymaga ukazywania dalekosiężnych ideałów ruchu komunistycznego — w sposób konkretny i atrakcyjny dla całej partii i społeczeństwa; ukazywania wszystkich okoliczności — pomyslnych i niepomysłnych — które warunkują realizację naszych bliższych i dalszych celów; umacniania w społeczeństwie przekonania, że partia i jej kierownictwo jest i będzie konsekwentne w realizacji leninowskiej polityki wytyczonej na VI Zjeździe PZPR.

Te właśnie cele i takie formy działania — mówiono w toku dyskusji — zawarte w uchwale VI Zjazdu, i w referacie KC przedstawione na I Krajowej Konferencji PZPR przez E. Gierka znalazły mocne poparcie.

Po zakończeniu dyskusji plenarnej głos zabrał Edward Gierek.

I sekretarz KC PZPR poinformował, że zarówno w czasie dwudniowej debaty plenarnej, jak i w pracach zespołów problemowych — łącznie wypo- wiedziało się 997 osób, które zabrały głos w dyskusji lub złożyły swoje uwagi na piśmie. Zgłoszonych zostało wiele uwag i propozycji, z których szereg zostało już wykorzystanych w pracach przy redakcji rezolucji i deklaracji konferencji. Wszystkie wnioski i propozycje — podkreślił Edward Gierek — zostaną rozpatrzone przez Komitet Centralny i rząd oraz spożytkowane w dalszej naszej pracy.

Następnie w imieniu Komisji Rezolucji i Wniosków Konferencji — głos zabrał jej przewodniczący, członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Jan Szydłak. Przedstawił on projekty dwóch rezolucji oraz deklaracji:

— rezolucję w sprawie dotychczasowych wyników i zadań partii w realizacji programu VI Zjazdu PZPR,

— rezolucję w sprawie wymiany legitymacji członkowskich Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

— deklarację o roli i zadaniach rad narodowych w społeczno-politycznym systemie PRL.

Przewodniczący obrad Edward Gierek wniósł pod głosowanie te dokumenty. W głosowaniu przyjęto je jednogłośnie.

W przerwie obrad odbyło się XI Plenum, które zatwierdziło powyższe dokumenty.

Na ostatnim plenarnym posiedzeniu konferencji przemówienie wygłosił I sekretarz KC Edward Gierek — podkreślając, iż dorobek konferencji był wszechstronny i bogaty, który zostanie wykorzystany w dalszym, przyspieszonym rozwoju kraju.

Konferencja wykazała, że po-

czucie odpowiedzialności za sprawy kraju rozszerzyło — wskazał I sekretarz KC — na całą partię, na wszystkich ludzi pracy.

Słowa „Międzynarodówki” — odśpiewanej przez wszystkich

W ramach zespołu I omawiano „Zadania w dziedzinie dalszej intensyfikacji rozwoju przemysłu”. Podkreślano, że doświadczenia w toku dotychczasowej realizacji uchwały VI Zjazdu partii wskazują, iż w runkiem utrwalenia szybkiego tempa przyrostu dochodu narodowego i pomyślnego osiągnięcia podstawowych celów społecznych — jest kontynuacja dynamicznego rozwoju produkcji przemysłowej. Postulowany w referacie KC wskaźnik w tym zakresie, wynoszący rocznie 11 proc. w ostatnich dwóch latach 5-latk, został uznany za odpowiadający tym założeniom.

Pełne wykorzystanie rezerw tkwiących w nowej technice i organizacji pracy wymaga kompleksowego powiązania działalności naukowo-technicznej, organizacyjnej i ekonomicznej i szerokiego udziału załóg pracowniczych.

Zespół II „Problem żywnościowy i metody jego kompleksowego rozwiązania” skoncentrował swoją uwagę na zapewnieniu takiego tempa wzrostu produkcji rolniczej i przemysłowej spożywczego, które zabezpieczy wykonanie przyjętego na najbliższe 2 lata wzrostu do chodów realnych ludności. W tym celu niezbędny jest dalszy postęp w racjonalnej gospodarce ziemią i przyspieszenie intensyfikacji produkcji roślinnej. Dla zapewnienia warunków szybkiego rozwoju produkcji zwierzęcej, poza rozwojem budownictwa inwentarskiego, staje się nieodzowne udostępnienie rolnikom nowoczesnych środków produkcji, przyspieszenie wymiany eks- tensywnych ras bydła i owiec na rasy intensywne, a ze strony gospodarstw — pogłębienie specjalizacji w tym kierunku produkcji oraz szersze niż dotychczas rozwijanie sezonowego tuczu zwierząt. Uznano za niezbędne podjęcie decyzji o szybkim powiększeniu produkcji maszyn rolniczych i części zamiennych.

Zespół III „Zagadnienia produkcji rynkowej, doskonalenia handlu i usług” skoncentrował m. in. uwagę na problemach, które w najbliższym czasie powinien rozwiązać przemysł do starczający towary na rynek. Bardzo mocno podkreślano, że procesy innowacyjne w produkcji rynkowej powinny mieć charakter stały, a poprawa jakości towarów rynkowych musi być nieodłącznym składnikiem unowocześniania produkcji. Wiele uwagi poświęcono konieczności poprawy funkcjonowania handlu wewnętrznego.

Zespół IV „Zadania w dziedzinie budownictwa oraz doskonalenia procesów inwestowania” pozytywnie ocenił osiągnięty w ostatnich latach postęp w usprawnianiu procesu inwestycyjnego i budownictwa, w skracaniu cyklu inwestycyjnych, rozwiązywaniu kwestii mieszkaniowej i organizacji przemysłu mieszkaniowego.

Dalszych dyskusji i uściśleń wymaga koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju. Podstawowym warunkiem dobrej realizacji inwestycji jest niedopuszczenie do dalszego rozszerzania frontu inwestycyjnego. Większy nacisk powinien być położony na modernizację już pracujących obiektów oraz na szybkie osiągnięcie zdolności produkcyjnych nowo zbudowanych zakładów.

Zespół V „Doskonalenie systemu planowania, zarządzania i kierowania gospodarką narodową” dokonał pełnej oceny osiągnięć w doskonaleniu nowego systemu w latach 1971-73

zebranych — zakończyli I Krajową Konferencję Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Po zakończeniu I Krajowej Konferencji PZPR — członkowie Biura Politycznego KC PZPR: sekre-

tarz KC — Jan Szydłak i ministrowie spraw zagranicznych — Stefan Olszowski i sekretarz KC Jerzy Łukasiewicz spotkali się z dziennikarzami zagranicznymi reprezentującymi prasę codzienną, agencje, rozgłośnie radiowe i telewizyjne. Poinformowali oni dziennikarzy

o przebiegu obrad konferencji oraz odpowiadali na pytania. W konferencji, którą prowadził I zastępca kierownika Wydziału Propagandy, Prasy i Wydawnictw KC PZPR — Marian Kruczekowski, uczestniczył rzecznik prasowy rządu wicemin. Włodzimierz Janiurek. PAP

W zespołach problemowych

oraz wysunął szereg propozycji w tej ważnej dziedzinie działania. Etapowa metoda wprowadzania kompleksowych zmian systemowych, którą w pierwszej fazie objęto jedynie wybrane organizacje gospodar- cze — sprawdziła się w praktyce. Uzyskane w trzech kwartałach br. rezultaty działalności 28 dużych organizacji pracujących na nowych zasadach zasługują na pozytywną ocenę.

Na obecnym etapie praca na stacji i organizacji partyjnych oraz ogniw rządowych i organizacyjnych powinna się skupiać na umacnianiu funkcji nowego systemu w tych jednostkach gospodarczych, które już go wprowadziły oraz na gruntownych przygotowaniach do szerokiego zastosowania nowego systemu w dalszych jednostkach.

Zespół VI „Kierunki intensyfikacji produkcji na eksport”. Z bogatego planu dyskusji na czoło wysunąć można następujące wnioski: dynamizowanie obrotów handlu zagranicznego w większym niż dotąd stopniu należy oprzeć na rozwoju międzynarodowej specjalizacji produkcji. Powinniśmy się specjalizować przede wszystkim w tych branżach, które mają już utrwaloną pozycję na rynkach zagranicznych. Perspektywy mają też tzw. „branże rozwojowe” — m. in. elektronika, automatyka i informatyka, produkcja maszyn dla przemysłu lekkiego i spożywczego, urządzeń do ochrony środowiska naturalnego oraz niektórych urządzeń inżynierii atomowej. Poważną rezerwę wpływów dewizowych stanowi intensyfikacja usług zwłaszcza transportu morskiego i lądowego oraz eksportu myśli naukowo-technicznej.

Niezwykle ważne znaczenie dla dalszego wzrostu obrotów handlowych Polski posiada rozwój i pogłębienie współpracy gospodarczej z krajami RWPG, a szczególnie z ZSRR.

Zespół VII „Zadania w dziedzinie kształtowania socjalistycznej świadomości społecznej” podkreślił, iż zasadniczą wytyczną dla całego frontu ideowo-wychowawczego partii były wskazania VI Zjazdu i VII Plenum KC PZPR. Podstawowym zadaniem jest upowszechnienie treści współczesnego patriotyzmu socjalistycznego jako głębokiego, aktywnego i twórczego zaangażowania się w najważniejsze problemy naszej ojczyzny. Do ważnych zadań należy skuteczna popularyzacja wzorców osobowych człowieka socjalizmu, wzoru Polaka, jakiego chcielibyśmy ukształtować poprzez oddziaływanie wychowawcze. Trzeba podjąć prace nad stworzeniem kodeksu norm etycznych i postępowania człowieka ery socjalizmu; umiejętnie łączyć dumę płynącą z postępowej tradycji z potrzebami teraźniejszości i przyszłości, popularyzować bohaterkie dzieje narodu polskiego, ukazywać jego wielkie osiągnięcia.

Generalną wskazówką dla naszego frontu ideologicznego i propagandowego powinna być walka o pełną dominację marksizmu-leninizmu w naszym życiu społecznym.

Zespół VIII „Doskonalenie organów przedstawicielskich rad narodowych i usprawnienie ich organów wykonawczych”, potwierdził słuszność koncepcji reorganizacji rad szczebla powiatowego i wojewódzkiego. Koncepcja ta oznacza jednocześnie umacnia-

nie zarówno organów przedstawicielskich jak i wykonawczych terenowej władzy państwowej.

Oceniając pozytywnie postęp jaki dokonał się w działalności rad narodowych postulowano większą aktywność kontrolną i inicjującą rad, zwłaszcza w stosunku do tych ogniw których funkcjonowanie spotyka się z uzasadnioną krytyką ludności. Z troską mówiono o niewykorzystywaniu przez wiele rad środków na inwestycje terenowe, tak istotne dla zaopatrzenia rynku; o często jeszcze występujących przejawach obojętności i biurokracji.

Zespół IX „Problemy lepszego wykorzystania nauki i oświaty dla przyspieszenia rozwoju kraju”, wskazał na związek nauki z praktyką. Jest to warunkiem koniecznym dla szybszego zbudowania Polski nowoczesnej, opartej na wysokich technice. W toku dyskusji postulowano pilne zwracanie uwagi na równoległy rozwój badań podstawowych i stosowanych. W celu szybkiego postępu w badaniach naukowych niezbędne jest jednak wykorzystanie rezerw kadrowych.

Wiele uwagi poświęcono problemowi wyboru głównych kierunków badań naukowych. Pozytywnie oceniono wysiłki partii i rządu zmierzające do rozwoju szkolnictwa wyższego.

Zespół X „Zadania w zakresie umacniania partii i doskonalenia jej kierowniczej roli” zwrócił uwagę na olbrzymi wzrost autorytetu partii po VI Zjeździe PZPR i jakościowe umocnienie jej szeregów. Wskazano na znaczenie jakie miało umocnienie wielkopremysłowych organizacji partyjnych i wzmocnienie wysiłków nad rozwojem partii wśród klasy robotniczej. Dyskutanci podkreślali, że aktualne zadania wymagają dalszego pogłębiania zdolności mobilizacyjnej partii.

Zaakceptowano propozycje wymiany legitymacji partyjnych, nowe zasady określania stażu partyjnego. Zdaniem dyskutantów — legitymacja partyjna powinna być nie tylko dokumentem organizacyjnej przynależności do PZPR, lecz także zapisem drogi komunisty, jego aktywności w służbie partii i socjalizmu.

Przedyskutowano również problemy partyjnego kierownictwa organami administracji państwowej i gospodarczej.

Sytuacja na Bliskim Wschodzie

Zawieszenie broni na froncie egipsko-izraelskim weszło w życie w poniedziałek wieczorem, ale mimo to we wtorek wybuchły tam nowe walki.

Rada Bezpieczeństwa zebrała się we wtorek wieczorem w trybie pilnym, aby rozpatrzyć wniosek Egiptu zarzucający Izraelowi pogwałcenie zawieszenia broni. Walki trwały również na froncie izraelsko-syryjskim. Rząd ZSRR we wtorek wieczorem wezwał Izrael do natychmiastowego przerwania działań wojennych przeciwko państwu arabskim. Oświadczanie radzieckie ostrzega rząd Izraela, że kontynuowanie agresywnych posunięć przeciwko Egiptowi i Syrii może pociągnąć za sobą poważne konsekwencje. Tymczasem w wielu stolicach świata ogłoszono oficjalne oświadczenia wyrażające zadowolenie z poniedziałkowej rezolucji Rady Bezpieczeństwa w sprawie przerwania ognia.

We wtorek rano dowództwo wojsk egipskich oświadczyło, że Izrael wykorzystał przerwanie ognia i w nocy z poniedziałku na wtorek ścigał posiłki na zachodni brzeg kanału w pobliżu miejsca, gdzie kanał łączy się z wielkim Jeziorem Gózkim, po czym zaatakował tam pozycje armii egipskiej. Jednocześnie lotnictwo izraelskie ostrzeliwało oddziały egipskie. Egipskie siły zbrojne były zmuszone zaatakować wojska izraelskie na pozycjach zajętych przez nie po zawieszeniu broni.

Komunikat nadany przez radio Kair stwierdza, że „czolgi i piechota nieprzyjacielska otworzyły ogień na kilku odcinkach frontu, naruszając rezolucję o przerwaniu ognia”. „Samoloty wroga zbombardowały pozycje egipskie, co było jeszcze jednym pogwałceniem rezolucji. Wojska egipskie odpowiedziały ogniem na ogień”. Kolejny komunikat radia kairskiego nadany o godzinie 11 czasu warszawskiego mówił, że „wskutek nieustającego naruszania przez nieprzyjaciela rezolucji o przerwaniu

ognia i wskutek nalotów bombowych na pozycje egipskie na zachodnim brzegu kanału, zwłaszcza w sektorze południowym, siły egipskie rozpoczęły walki powietrzne z nieprzyjacielem”. Komunikat dodawał, że trwają także walki na lądzie.

Według doniesień z Tel-Awii, dowództwo wojsk izraelskich wydało rozkaz wznowienia działań zbrojnych na południowym odcinku frontu sueskiego. Komunikując o tym rozkazie, izraelski rzecznik wojskowy utrzymywał, jakoby w nocy z poniedziałku na wtorek strona egipska naruszyła porozumienie o przerwaniu ognia.

Jak podała agencja France Presse, rzecznik izraelski oświadczył, że we wtorek rano siły powietrzne jego kraju atakowały zgrupowania wojsk egipskich na obu brzegach Kanału Sueskiego.

Z komunikatów wojskowych Tel-Awii wynika, że wojska izraelskie kontynuowały operacje bojowe również na froncie syryjsko-izraelskim. (PAP)

KRONIKA DNIA

Wystawa w Bibliotece Głównej UAM

Jeszcze jedna ciekawa wystawa, poświęcona 30 rocznicy Ludowego Wojska Polskiego, otwarto wczoraj w Bibliotece Głównej UAM w Poznaniu. Na ekspozycji składają się dziesiątki reprodukcji, zdjęć, plakatów, dokumentów, jak również książki o tematyce Ludowego Wojska Polskiego ze zbiorów Biblioteki. W otwarciu wystawy uczestniczyli przedstawiciele władz, wojska, licznie przybyli pracownicy nauki UAM. Wystawę można zwiedzać codziennie w holi głównym Biblioteki przy ulicy Ratajczaka 38. (jk)

Referat KC PZPR wydany drukiem

przez „Książkę i Wiedzę”

W godzinach rannych słów E. Gierka słuchali w Sali Kongresowej warszawskiego PKiN delegaci i zaproszeni goście, a za pośrednictwem telewizji i radia — cały kraj. Dzień później referat Komitetu Centralnego PZPR wygłoszony przez I sekretarza KC Edwarda Gierka na I Krajowej Konferencji PZPR — zatytułowany „O konsekwentną realizację uchwały VI Zjazdu, o dalszy wzrost gospodarczości” — znalazł się już w broszurowym wydaniu w stoisku księgarskim w kuluarach Sali Kongresowej.

Wydawnictwo ukazało się nakładem „Książki i Wiedzy”. (PAP)

Omówienie wystąpienia Bogdana Tyneckiego

W dyskusji głos zabrał m. in. Bogdan Tynecki — robotnik z HCP w Poznaniu. Zameldował uczestnikom konferencji o wykonaniu przez załogę — na miesiąc przed terminem — największego z dotychczas budowanych w Polsce silników okrętowych, o mocy ponad 23 tys. KM. Produkcja takich silników umożliwi polskim stocznicom budowę statków o tonażu ponad 100 tys. DWT. Swoje poparcie dla programu VI Zjazdu PZPR załoga „Cegielskiego” wyraziła konkretnymi zobowiązaniami — dając dotąd ponad plan wyroby wartości 218 mln zł. Ponad 10 tys. indywidualnych zobowiązań podjętych przez robotników dotyczy w głównej mierze wzrostu wydajności pracy. Ich realizacja

przyniesie znaczne efekty gospodarcze.

Omawiając metody polityczno-gospodarczego działania, które umożliwiają uzyskanie lepszych wyników niż pierwotnie przewidywano, mówca podkreślił znaczenie dobrego przykładu członków partii kształtujących w załodze przekonania, iż można osiągnąć więcej przy pomocy wydatnej i sumiennej pracy. Organizacja partyjna przykładła wielką wagę do popularyzacji ludzi wzorowej pracy wyzwała bowiem dalsze inicjatywy, tworzy sprzyjającą atmosferę i klimat dla stalego wzbogacania już osiągniętego dorobku.

Czynnik sprzyjający skutecznej realizacji nowych jakościowo zadań — podkreślił mówca — to przede wszystkim wzrost kwalifikacji, postęp techniczny, ulepszenie metod zarządzania i kierowania. B. Tynecki zapewnił, że 20-tysięczna załoga „Cegielskiego” pod kierownictwem organizacji partyjnej czynić będzie wszystko, by skutecznie podnosić efektywność gospodarowania i aktywnie uczestniczyć w dalszym procesie społeczno-gospodarczego rozwoju kraju.

POGODA

Zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami w północnej części kraju i opadami deszczu ze śniegiem lub deszczu na pozostałym obszarze. Temperatura maksymalna od plus 5 st. na północy do plus 10 st. na południu. Wiatry umiarkowane, chwilami dość silne z kierunków północnych i zachodnich.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Andrzej Skrzypczak

GŁOS WIELKOPOLSKI. Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Adres pocztowy: skrytka nr 1074. 60-959 Poznań. Redaguje kolegium Marian Fleisierowicz (zastępca redaktora naczelnego), Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji), Kazimierz Marcinkowski, Wiesław Porzycki (redaktor naczelnny), Zbigniew Szumowski, Jerzy Walasek.

Telefony: 600-41 łączy wszystkie działy. Dział łączności z czytelnikami 657-18. Sekretariat redaktora naczelnego 454-09. Zastępca red. naczelnego 657-18. Sekretarz redakcji 648-85. Dział miejski 659-39. Redakcja nocna 430-73 i 453-31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa — Książka — Ruch” — Biuro Ogłoszeń: Grunwaldzka 19 60 782 Poznań, tel. 659-16. Za treść i termin druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Rękopisów nie zamawianych nie zwracamy. Druk PZG im. M. Kasprzaka — Poznań.

Prenumerata: wpłaty na miesiąc (17,50 zł), kwartał (52 zł), półrocze (104 zł), rok (208 zł) — przyjmują za pośrednictwem blankietów PKO. Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy Książki RSW „Prasa — Książka — Ruch” ul. Zwierzyniecka 9 60-813 Poznań, na konto PKO nr 5-6-151, ponadto listonosze i urzędy pocztowe. Indeks nr 35029 D-9

Codzienną pracą decydujemy o rozwoju kraju, pomyślności najbliższych i całego narodu

Przemówienie końcowe I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka na I Krajowej Konferencji PZPR

TOWARZYSZE DELEGACI!

I Krajowa Konferencja PZPR kończy swe pracowite dwudniowe obrady.

Dorobek konferencji jest wszechstronny i bogaty. Złożyła się nań głęboka dyskusja, w której wypowiedzieli się członkowie partii — robotnicy, pracownicy rolnictwa, naukowcy, twórcy kultury, nauczyciele, a więc przedstawiciele wszystkich środowisk społecznych. Obejmuje on również wnioski z szerokiej konsultacji z załogami setek zakładów przemysłowych, z plenarnych posiedzeń komitetów wojewódzkich i komitetów partyjnych w wojsku, z całej pracy, jakiej dokonaliśmy przygotowując I Krajową Konferencję Partijną.

Wysłuchaliśmy tu pierwszych sekretarzy komitetów wojewódzkich partii. Można stwierdzić, że wszystkie wojewódzkie organizacje partyjne miały z czym przyjść na I Krajową Konferencję. Za ten wielki i cenny dorobek w realizacji programu VI Zjazdu przekazuje, towarzysze delegaci, podziękowanie i uznanie wszystkim ludziom pracy, wszystkim członkom partii.

Ze szczególną satysfakcją słuchaliśmy przedstawicieli z łóg wielkich zakładów przemysłowych i budowlanych — kuźni dynamicznego rozwoju kraju. Przekazacie, drodzy towarzysze, klasie robotniczej, załogom fabrycznym gorące podziękowanie za ich czyn produkcyjny. Przekazacie pozdrowienia od naszej konferencji! Przez cały czas obrad czuliśmy żywe zainteresowanie i poparcie milionów obywateli miast i wsi naszego kraju. Wyrazili je warstwy i tożsamości największymi, twórczą, wzbogacającą ojczyznę pracą. Wysoko cenimy to poparcie.

Pragnę w imieniu Komitetu Centralnego podziękować wam — towarzysze delegaci — za pozytywną ocenę naszej działalności, za jednomyślną aprobatę stanowiska przedstawicieli w referacie Komitetu Centralnego i propozycji zawartych w wystąpieniu tow. Piotra Jaroszewicza.

Swoim aktywnym udziałem w pracach konferencji pogłębiście ocenę i wzbogaciliście wnioski, przedłożone przez Komitet Centralny, wniosliście wiele nowych propozycji. Mają one wielkie znaczenie dla

naszej polityki i naszej dalszej działalności.

Ta jednomyślność czołowego aktywu partii stanowi odbicie jednoci myśli i działania ponad dwumilionowej rzeszy członków naszej partii, jednoci, której fundamentem jest słuszną linią polityczną i mocną więź zaufania zespala jąca partię z klasą robotniczą i całym narodem. Jest to niewyczerpalne źródło naszej siły.

Możemy, towarzysze, być zadowoleni z przebiegu konferencji. Osiągnęła ona swój cel: podsumowała dotychczasowe wyniki naszej pracy i co najważniejsze — wytyczyła zadania umocnienia dotychczasowych osiągnięć oraz dalszej konsekwentnej realizacji uchwał VI Zjazdu. Praktyka potwierdziła więc słusność decyzji Zjazdu o potrzebie zwoływania krajowych konferencji.

Obrady nasze były rzeczowe i konkretne. Znalazły w nich wyraz te cechy, które charakteryzują codzienną działalność naszej partii.

I Krajowa Konferencja Partijna jednomyślnie stwierdziła, że uchwały VI Zjazdu są realizowane pomyślnie. Równocześnie wyraźniej widzimy trudności. Liczne jeszcze braki i niedomagania w naszej gospodarce, w naszej pracy państwowej i partyjnej.

Podaliśmy je na konferencji pożytecznej i konstruktywnej krytyce. Z tej krytyki wyciągniemy wszystkie wnioski do dalszej działalności, aby bar dziej ofensywnie pokonywać trudności. Jeszcze skuteczniej walczymy z ujemnymi zjawiskami. Doskonalić metody i styl naszej pracy.

W polityce społecznej naszej partii mamy powszechnie odczuwalne wyniki. Mówiliśmy o tym, towarzysze delegaci, ale równocześnie Komitet Centralny i rząd zdają sobie sprawę, że wielu ludzi żyje jeszcze w mieszkach w niełatwych warunkach. Dotyczy to zwłaszcza rodzin wielodzietnych oraz kobiet pracujących i wychowujących dzieci. Troska o te ludzkie sprawy będzie nadal wytyczną naszego działania.

Za półtora miesiąca odbędzie się wybory do rad narodowych. Rady narodowe są podstawową formą uczestnictwa ludzi pracy w rządzeniu i kierowaniu rozwojem kraju. W okresie od VI Zjazdu polepszy-

ła się ich działalność i wzrosła ich autorytet. Jednakże obecny etap rozwoju stawia nowe, wyższe wymagania. Dlatego będziemy podnosić rangę rad w życiu kraju i temu służyć będzie wprowadzana reforma, zmierzająca do pogłębienia socjalistycznej demokracji oraz

do wzmocnienia organów wykonawczych rad.

Zdaniem partii, rady narodowe powinny dbać o wszystkie sprawy społeczne, o kształtowanie socjalistycznych stosunków między ludzkimi, o zwalczanie negatywnych zjawisk.

Główny front walki z tymi zjawiskami przebiega w zakładach pracy, gminach i na terenie miast, właśnie tam, gdzie znajduje się podstawowe pole działania terenowych organów władzy.

Dla wzrostu roli rad i usprawniania ich działania nie zbędne są zaufanie, pomoc i konkretna krytyka ze strony społeczeństwa. Właśnie wokół tych spraw należy ogniskować aktywność wyborców.

Konferencja słusznie skon-

centrowała uwagę na zadaniach dwóch najbliższych lat.

Lata te mieć będą znaczenie szczególne. Musimy w nich doprowadzić do końca realizację społeczno-ekonomicznego programu VI Zjazdu, utrzymać wysoką dynamikę rozwoju Polski, podnieść gospodarność, wy-

czne postawy. Chodzi o to, by każdy z nas dawał z siebie jak najwięcej, by wnosił do rozwoju wkład na miarę swych wszystkich sił i możliwości.

TOWARZYSZKI I TOWARZYSZE!

Rezolucje i deklaracje konferencji zostały zatwierdzone przez Komitet Centralny na jego XI plenarnym posiedzeniu. Będą one wytyczyły kierunek naszej działalności w roku 30-lecia Polski Ludowej i w przygotowaniach do VII Zjazdu.

Nasz Komitet Centralny — tak, jak dotychczas, zdaje sobie w pełni sprawę ze swej odpowiedzialności za dalszą realizację uchwał VI Zjazdu, za polityczne kierowanie całością pracy partii i narodu. Zdaje sobie sprawę ze swych zadań i odpowiedzialności również przed narodem. To, co w ostatnich latach jest w naszym życiu najcenniejsze, to rozszerzanie się na całą partię, na wszystkich ludzi pracy, na cały nasz naród poczucia odpowiedzialności za sprawy kraju, za to, co jest dziś i co będzie jutro. Poczucie tej odpowiedzialności, nieodłączne od aktywnej go współuczestnictwa w realizacji ogólnonarodowych zadań — to właśnie socjalistyczny patriotyzm. Patriotyzm czynny, patriotyzm ofiarnej pracy dla ojczyzny. Wypływa on z głębokiej świadomości, że wszystkie nasze sprawy znajdują się w naszych własnych rękach, że sami codzienną pracą decydujemy o rozwoju kraju, o pomyślności naszych najbliższych i całego narodu.

TOWARZYSZE DELEGACI!

W imieniu Komitetu Centralnego dziękuję wam za wkład, który wnieśliście do obrad i postanowień konferencji.

Dziękuję gościom, działaczom sojusznikom stronnictw i bezpartyjnym, którzy uczestniczyli w pracach konferencji.

Dziękuję dziennikarzom, pracownikom radia i telewizji za rzeczowe informowanie naszego społeczeństwa i opinii publicznej w innych krajach o obradach konferencji.

Myślę, że wyrażę uczucia wszystkich delegatów, kierując słowa podziękowania do

tych towarzyszy, którzy zapewnią nam warunki dla dobrze zorganizowanej i sprawnej pracy.

TOWARZYSZE UCZESTNICY KONFERENCJI!

Zamykając obrady konferencji zwracamy się do milionów robotników, rolników, do ludzi nauki, techniki i kultury, do pracowników aparatu państwowego i gospodarczego, do wszystkich ludzi pracy.

Idźmy niezłomnie drogą VI Zjazdu.

Stoją przed nami zadania ambitne i niełatwe, ale cel nasz jest wielki. Pragniemy rozwinąć wszystkie twórcze możliwości narodu, podnieść poziom jego życia i kultury. Pragniemy, aby każdy obywatel miał satysfakcję z uczestnictwa w budowie socjalistycznej Polski. Jedność w rozumieniu spraw kraju i pracy dla ojczyzny — to nasza największa siła.

Umacniajmy gospodarność, osiągajmy nowe horyzonty postępu we wszystkich dziedzinach pracy i życia, produkcji i stosunków społecznych. Realizacja programu VI Zjazdu wymaga równania nie do średnich, a do najlepszych. Musimy w pełni uruchomić wszystkie rezerwy — w przemyśle i w rolnictwie, lepiej wykorzystać maszyny i urządzenia, lepiej zagospodarować każdy hektar ziemi, dobrze spożytkować każdy dzień i każdą godzinę.

Realizacja zadań postawionych przez I Krajową Konferencję Partijną rozpoczyna się już dziś, wszędzie w Polsce.

I Krajowa Konferencja Partijna zwraca się do was, towarzysze, członkowie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej! Od waszej postawy w miejscu pracy i w miejscu zamieszkania w pierwszym rzędzie zależy dalsza konsekwentna realizacja uchwał VI Zjazdu i postanowień naszej konferencji. Swoim przykładem zespalać wszystkich Polaków w służbie dla ojczyzny. Nie szczędźcie sił dla wielkiej idei marksizmu-leninizmu, dla wielkiej sprawy socjalizmu!

Ogłaszam obrady I Krajowej Konferencji Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej za zakończone. (PAP)

24 października 1945 roku, po ratyfikowaniu jej przez większość członków-założycieli, weszła w życie Karta Narodów Zjednoczonych i powstała ONZ. Liczyła wówczas 51 państw (członkiem założycielem była również Polska). Dzisiaj w jej skład wchodzi 135 państw i ONZ zbliża się do zrealizowania zasady uniwersalności, od czego była kiedyś tak daleka.

Ówczesny skład ONZ stanowił w dużej mierze odbicie stanu faktycznego w świecie. Azję reprezentowało jedynie 9 państw. Afrykę cztery. Stany Zjednoczone, wraz z blokiem państw Ameryki Łacińskiej i Europy zachodniej, dysponowały w każdej dowolnej sprawie bezwzględna większość. Nie też dziwnego, że mogło dojść do firmowania flagi ONZ wojny koreańskiej, co uragało samej idei tej organizacji. Dzisiaj byłoby to nie do pomyślenia. Wraz ze zmianami układu sił na świecie, wraz ze zmianami na mapie, z której znikły kolonie, wraz z krzepnięciem i dynamicznym rozwojem sił państw socjalistycznych, zmieniła się również ONZ, której obraz stał się coraz wierniejszym odbiciem obiektywnej sytuacji.

I w przeszłości, i dzisiaj po-

jawiają się na łamach prasy zachodniej głosy sceptyków, którzy uważają, że ONZ jest czymś w rodzaju „klubu dyskusyjnego”, co podważa rację bytu tej organizacji. Czy jest tak naprawdę? Wydaje się, że właśnie dzisiaj odpowiedź na to pytanie jest zdecydowanie negatywna, chociaż ONZ nie wyczerpała wszystkich możliwości działania na rzecz utrwalenia pokojowych stosunków między narodami.

Przemawiając na obecnej sesji minister spraw zagranicznych PRL Stefan Olszowski powiedział m. in.: „Od ONZ mamy prawo oczekiwać czynnego poparcia wszystkich wysiłków na płaszczyźnie dwustronnej, jak i wielostronnej... zmierzających do normalizacji stosunków międzynarodowych na podstawie zasad pokojowego współistnienia, rezygnacji raz na zawsze z użycia siły, pokojowego rozwiązywania sporów i rozwoju równoprawnej współpracy w różnych dziedzinach. Od tego zależy będzie autorytet ONZ w społeczności międzynarodowej i jej miejsce w historii ludzkości”.

Są to postulaty, które z każdym rokiem mają więcej szans realizacji w praktyce. Zresztą i w przeszłości miała być rola Organizacji Narodów Zjednoczonych jako stymulatora

ONZ po 28 latach

NARODY CORAZ BARDZIEJ ZJEDNOCZONE

rokowań, czy też jako forum, na którym rodziły się cenne inicjatywy odprężeniowe.

Przypomnijmy, że pod egidą ONZ rozpoczęły się w 1958 roku pierwsze konsultacje ekspertów, które potem przerodziły się w rokowania, prowadzące do pionierskiego Układu Moskiewskiego o zakazie doświadczeń z bronią jądrową. Z trybuny ONZ Polska przedstawiła pierwszą wersję planu strefy bezzatomowej w Europie środkowej. Stamtąd też padła polska propozycja zbadania skutków ewentualnej wojny jądrowej, a na koniec — pierwsza, polska wersja propozycji o zwolnieniu europejskiej konferencji bezpieczeństwa, która po latach przybrała konkretny, praktyczny kształt.

Od szeregu lat Zgromadzenie Ogólne, przy jednomyślnym po-

parciu dwóch wielkich mocarstw — Związku Radzieckiego i Stanów Zjednoczonych — uchwała rezolucje, które nie pozostają tylko na papierze. Rokowania SALT, niedawne porozumienie radziecko-amerykańskie w sprawie zapobiegania wojnie nuklearnej, są to końcowe efekty procesu, który kielkował w dyskusjach i rezolucjach Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.

Nieprzemijająca zasługa tej organizacji jest to, że na jej forum toczył się i toczy między narodowy dialog. Chociaż w latach zimnej wojny nie był to dialog, lecz szereg monologów — ONZ wyszła z ówczesnego kryzysu obroną ręką. Nowy układ sił — i wkrótce na arenie ONZ Trzeciego Świata — uczynił jej profil bardziej obiektywnym, zgodnym z wymogami realiów.

Te nowe realia wywołują w Stanach Zjednoczonych uczucia mieszane. Pozbawione możliwości dyktowania swoich decyzji i opcji politycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych, USA znalazły się dzisiaj w sytuacji, kiedy wielokrotnie uchwalane są niewygodne im uchwały i rezolucje. Demokratyczna zasada „jeden kraj — jeden głos” obraca się przeciwko imperialistycznym interesom, gdyż male, niepodległe kraje są dzisiaj czynnikiem współkształtującym kierunki działania ONZ. Co się zaś tyczy wielkich mocarstw, na które Karta Narodów Zjednoczonych nałożyła szczególne obowiązki w zakresie zachowania pokoju, to pozostało im nadal bardzo szerokie pole do działania w charakterze stałych członków Rady Bezpieczeństwa.

Dzisiaj, w sytuacji, gdy po za kończeniem wojny wietnamskiej istnieje jeden jeszcze niebezpieczny konflikt — blisko-wschodni — ONZ stanowi niewątpliwie forum, które może zdać kolejny egzamin dojrzałości. Zależy to jednak głównie od postawy USA, które głosowały przeciw rezolucji z 1967 roku, postulującej zwrot krajom arabskim zaanektowanych przez Izrael ziem.

Oceniając dzisiaj dorobek ONZ, możemy powiedzieć, że poczyniła ona postępy na drodze zbliżenia się do takiego modelu, jaki wiele narodów wyobrażało sobie w czasach wojennych, w czasach tęsknoty do trwałego pokoju. Jeśli tak się stało — jest w tym wielka zasługa państw socjalistycznych, które z niezwykłą konsekwencją walczyły na forum ONZ — i poza tą organizacją — o zwycięstwo zasady pokojowego współistnienia. Przyjęcie na tej sesji NRD i NRF w poczet członków ONZ jest w pewnym sensie ukoronowaniem tych wysiłków w Europie. Z satysfakcją też stwierdzić należy, że niemal wkład w proces normalizacji stosunków między państwami i zmniejszenia napięcia na świecie wniósł nasz kraj.

ZOFIA ARTYMOWSKA

Dobłą pracą popieramy politykę partii

Dokończenie ze str. 1

W swoich staraniach nie jestem odoobniony. Rolnicy z naszej wsi czynią wiele dla podniesienia wyników produkcji z korzyścią dla wszystkich: państwa, społeczeństwa i nas producentów. (za)

— Decyzja utrzymania cen na podstawie artykułu żywnościowego wywołała nie tylko zaдовоlenie, ale i umocniła zaufanie robotników, zarówno członków partii jak i bezpartyjnych, do Edwarda Gierka i do prowadzonej przez niego polityki mającej bezpośredni wpływ na poprawę warunków życia wszystkich Polaków — powiedział nam brygadista z poznańskiego „Powo-gazu” — Eugeniusz Makowski. — Z uwagą przyjęliśmy także wszystkie wymieniane w referatach warunki konieczne do tego, aby polityka partii i rządu dawała jak największe efekty. Zdajemy sobie sprawę, że wyrazem poparcia dla tej polityki powinna być nasza lepsza praca. Kierując się tym, właśnie w dniach Konferencji poinformowaliśmy na sze nadzórne władze o wykonaniu zobowiązań ponadplanowej produkcji i wyraziliśmy gotowość wykonania do końca roku dodatkowej produkcji wartości 600 tysięcy złotych. Wystąpiliśmy także z apelem do załóg wszystkich przedsiębiorstw naszego zjednoczenia, aby poszły w nasze ślady. Zobowiązaliśmy się też wykonać o miesiąc wcześniej pierwszy egzemplarz małej oczyszczalni ścieków (dla miejscowości od 3000 do 20 000 mieszkańców). (k)

O poczynaniach młodych z „Telefry” mówi przewodniczący Komisji do spraw Sportu i Turystyki Zarządu Zakładowego ZMS — telemonter Wydziału Elektrycznego Wojciech Flieger:

— Naszą sztabową inicjatywę stanowi objęcie patronatu nad budową elektronowej centrali telefonicznej dla dziel-nicy Winogrody. Chcemy przed terminowo wykonać tę inwestycję. Obecnie zapoznaliśmy się z najnowocześniejszymi osiągnięciami tej dziedziny techniki.

Nie zabrakło nam przy realizacji czynu „Młódzie Wielkopolsce”. Wartość dodatkowej produkcji wykonanej rękami młodych wynosi ponad 35 tysięcy złotych.

Nasze najbliższe plany nacełowane są głównie na stałe podnoszenie kwalifikacji, bez których coraz trudniej będzie wdrażać do produkcji najnowsze osiągnięcia techniki. (jk)

Inż. Tadeusz Bekas, wieloletni pracownik Poznańskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego nr 2, obecnie kierownik Grupy Robót nr 10 na osiedlu Rataje stwierdził, że po VI Zjeździe partii nastąpiło wiele korzystnych zmian na budowach, dzięki m. in. wprowadzeniu lepszej organizacji pracy. Wpłynęło to z kolei na sprawniejszą realizację zadań, a także zwiększenie wydajności pracy. W porównaniu z 1970 rokiem wzrost ten w całym przedsiębiorstwie wynosi obecnie 25 procent.

— Zmienił się też — powiedział nasz rozmówca — stosunek ludzi do pracy. Dobra, wydajna robota się opłaca.

— Nasi pracownicy liczą, że po I Krajowej Konferencji Partijnej nastąpi wprowadzenie na szerszą skalę postępu technicznego. Dotychczas obiekty socjalne i usługowe na osiedlach budowane są metodą tradycyjną, a nie systemem przemysłowym, co pozwoliło-

by znacznie skrócić cykl ich budowy. Oczekujemy także, że po prawi się jakoś materiałów budowlanych, a ich dostawa będzie bardziej rytmiczna. (a)

Mówi Leszek Dąbrowski, aktor, prezes SPATIF-u przy Teatrze Nowym w Poznaniu: — Krajowa Konferencja PZPR omawia sprawy pełnego rozwoju Polski. Zarówno więc sprawy rozwoju gospodarki kraju jak i sprawy — kultury. Myślę, że udziałem każdego z nas w dziele dalszego pomnażania sił Ojczyzny jest aktywna praca zawodowa na co dzień. Obowiązkiem zaś ludzi teatru jest branie na siebie coraz większych zadań artystycznych, by jak najlepiej, jak najsukceszniej kształtować wrażliwość ludzi. Sądzę także, że nam, aktorom, potrzebna jest aktywność społeczna, działalność społeczna, pozazawodowa. Pozwala ona, dzięki wielostronnemu udziałowi w rzeczywistości, znać lepiej potrzeby, dążenia ludzi, których wzruszenia mamy wyrażać i kształtować. (bran)

Kobiety Poznańskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego im. Komuny Paryskiej „Moderna” szczególną uwagę zwróciły na ten fragment wystąpienia Edwarda Gierka, który mówił o konieczności walki z biernością i obojętnością wobec zła, o pogłębianiu poczucia godności narodowej.

— Nasza załoga — mówi Barbara Zalandowska, przew. Zarządu Zakładowego ZMS — tym uważnie śledzi przebieg Konferencji, że uczestniczy w niej nasza reprezentantka — Janina Brzeska, pracownica kontroli jakości wyrobów gotowych. Po powrocie zapewne podzieli się z nami swoimi wrażeniami z Konferencji. (wn)

TELEWIZJA

„Kaprysy Marianny“

W imieniu zakochanego beznadziejnie Cella jego druh i przyjaciół Oktaw prosi o względy piękną a niedostępną Mariannę. Zyskuje jej serce ale — dla siebie. Lojalny wobec przyjaciela Oktaw na umówioną schadzkę posyła je dnak Cella. Tyle że Cello wpada w zasadzkę, która zastawia na za lotników zazdrośny mąż Marianny Kłaudjo. Cello ginie, Oktaw z okrzykiem „Cello było lepszą częstą-ką mnie samego” odrzuca miłość Marianny.

Ten poetycki dramat Alfreda de Musseta pokazany w ostatnim po niedzielnym Teatrze TV miał świetną obsadę. Związczą Andrzej Seweryn i Ignacy Machowski stworzyli wyraziste, pełne prawdy poezji postacie Oktawa i Kłaudia. Przepyszna była tu scena wzajemnych polajaniek, pełna wspaniałej maestrii i elegancji nienawistki zwrotów „uroczy filarze szynkasu”, „drogi rygiel wie zienny”. Melancholijny kochanek był Maciej Rayzacher, natomiast i zmysłowa Marianna Anna Seniuk.

Sukces przedstawienia to sukces także reżysera Stanisława Brejdy ganta. Już ongi poznańska realizacja „Wiecznego małżonka” Fiodora Dostojewskiego wskazywała na jego umiejętność kameralnego prowadzenia dramatu uczuć.

Bez wyrazu

Tego samego wieczoru nadany w programie ogólnopolskim z Poznania program Studia Muzyki Rozrywkowej budził tzw. mieszane uczucia. Pięknie wyeksponowana dyktando arkadowy Szkoły Baletowej przy ul. Golebiej, stylowe, świetne występy grupy baletowej dowodnie świadczące o wysokiej w tej dziedzinie randze Poznania, pełen współczesnej ekspresji głos Krystyny Prońko, dobre brzmienie zespołów muzycznych to niewątpliwie atuty programu. A równocześnie — staroświeckość, pseudopoetyckość w prowadzeniu kamer. Ujęcia z dalekiego planu, słodko — „obrazko we” prowadzenie artystów. Absurdy — w momencie występu baletu — co chwila odchodzenie kamery na schody, arkady, grające go muzyka. (bran)

Sport-sport

Piłka nożna

Druga runda pucharowych rozgrywek

Sporo emocji oczekuje sympatyków piłki nożnej, w związku z przypadającymi dziś spotkaniami drugiej rundy piłkarskich rozgrywek o europejskie puchary.

Na placu boju pozostały już tylko dwa polskie zespoły: Ruch Chorzów i Gwardia Warszawa. Obie drużyny grają w pucharze UEFA. Los przydzielił Polakom niezwykle trudnych przeciwników — gwardziści zmierzą się z Feyenoordem, a Ruch z Carl Zeiss Jena.

Piłkarze warszawscy pierwszy mecz grają na wyjeździe, w Rotterdamie, na tym samym stadionie, na którym piłkarska reprezentacja Polski zremisowała niedawno z Holandią.

Z meczu w Chorzowie telewizja przeprowadzi bezpośrednią transmisję.

A oto pełny zestaw par II rundy rozgrywek:

PEMK

Benfica Lizbona — Dozsa Ujpest, Celtic Glasgow — Vejle (Dania), Spartak Trnava — Zaria Woroszyłowgrad, Crvena Zvezda — Liverpool, FC Burges (Belgia) — FC Basel (Szwajcaria), Dinamo Bukareszt — Atletico Madryt, Ajax Amsterdam — CSKA Sofia, Bayern Monachium — Dynamo Drezno.

PEZP

FC Zurych — Malmoe FF, Beroe Stara Zagora — Atletico Bilbao, Sporting Lizbona — Sunderland, AC Milan — Rapid Wiedeń, Olympique Lyon — PAOK Saloniki, Borussia Moenchengladbach — Glasgow Rangers, Brann Bergen (Norwegia) — Glentoran Belfast, Banik Ostrava — FC Magdeburg.

PUCHAR UEFA

Ipswich Town — Lazio Rzym, Dynamo Kijów — BK 1903 Kopen-

haga, Lokomotiw Płowdiw — Honved Budapeszt, RUCH CHORZÓW — Carl Zeiss Jena, VEB Stuttgart — Tartan Preszów, Leeds United — Hibernian Edynburg, Feyenoord Rotterdam — GWARDIA WARSZAWA, Standard Liege — Universitatea Craiova, Fortuna Duesseeldorf — Admira Wacker (Wiedeń), Aberdeen (Szkocja) — Tottenham Hotspur, Dynamo Tbilisi — OFK Belgrad, OGC Nicea — Fenerbahce Stambul, Lokomotive Lipsk — Wolverhampton Wanderers, Panachaiiki Patras — Twente Enschede, Vitoria Setubal — Racing White (Bruksela), Olympique Marsylia — FC Koeln. (zb)

Dobra postawa młodych judoków

10-osobowa ekipa polska uczestniczyła w Budapeszcie w międzynarodowym turnieju judo. Oprócz Polaków startowali judocy ZSRR, NRD, Austrii i Węgier. Dobrze wypadli nasi reprezentanci w kategorii młodzieżowej. W wadze lekkiej Adam Sikora zajął 2 miejsce, Jarosław Brawata w średniej uplasował się na trzeciej pozycji, Janusz Chlebowski w półciężkiej był drugi — podobnie jak Wojciech Reszko w ciężkiej. (o-kos)

Porażka Fibaka

Uczestniczący w międzynarodowym turnieju „Grand Prix” w Pradze polski tenisista, Wojciech Fibak, przegrał we wtorek z Anderssonem (Szwecja) 6:4, 2:6, 2:6.

Szermierka

Bez taryfy ulgowej

Szermierka nie należy do dyscyplin cieszących się dużą popularnością, podczas zawodów miejsca na widowni zajmują z reguły działacze i zawodnicy. A jednak międzynarodowe sukcesy w tej dyscyplinie znajdują się w cenie. Świadczy o tym uznanie dla drużyny fioletowej oraz dla asy nad asami monachijskiego turnieju — Witolda Woydy.

Obecnie Witold Woyda jest wiceprezesa do spraw sportu w Polskiego Związku Siermierzczego. Od tygodnia funkcję prezesa w tym związku pełni Jerzy Pawłowski, który w szali nadal nie ma równego sobie, a i na świecie tylko nie wielu mogłoby mu dorównać. Z nim też przeprowadziliśmy krótki wywiad.

— To już chyba ostatnie występy na planzsy — mówi Jerzy Pawłowski. W przyszłym roku o najmniej trzech młodych zawodników powinno pójść o starostwo mistrza. Praca w związku, wychowywanie następców — taki jest obecnie główny cel mojej działalności.

— Właśnie PZS należy obecnie do nielicznych związków, w których decydują, z tytułu pełnionych funkcji, byli, lub nawet w przypadku pana, czynni zawodnicy. Czy to nie odbija się w jakiś sposób na działalności?

— Absolutnie. Głównym celem nas wszystkich jest wyprowadzenie szermierki polskiej z impas. Najłatwiejszą sprawą mamy już poza nami — organizację. Obecnie nasz sekretariat pracuje dobrze, z pewnością nie gorzej niż innych związków. Są jednak problemy znacznie ważniejsze. Główny — to szkolenie. Nie przewidyjmy tutaj poważniejszych zmian organizacyjnych: nadal zgrupowania przed najpoważniejszymi imprezami, oraz szkolenie centralne dla wybijającej się grupy młodzieży. Pewnym horem, jeszcze nie zatwierdzonym przez wydział szkolenia będzie uściślenie zadań i rozliczanie z nich każdego zawodnika. Przed zawodami ustalać będziemy dla każdego reprezentanta cel, który powinien osiągnąć. Z reguły powinienn się on zakwalifikować do szerokiego finału. Oczywiście w wyjątkowych przypadkach za niewykonanie tego zadania nie będziemy rozliczać, nie wszystkiemu przecież w sporcie da się wymierzyć. Jeśli jednak postawiony cel nie zostanie osiągnięty raz czy drugi...

— Będzie to znaczyło, że nastąpi spadek formy... A sens turniejów klasyfikacyjnych?

— Ustalenie szerokiej czołówki w każdej broni. Po kilku zawodników z czołowych miejsc to wąska kadra, która w pierwszym etapie będzie rozliczana w ten właśnie sposób. Na miejsce każdego z nich czekać będzie kilkunastu innych, wcale nie gorszych zawodników. Oczywiście sporo uwagi w pracy szkoleniowej musimy poświęcić poszczególnym broniom. Obecnie tylko floreciści mogą każdej chwili nawiązać walkę z czołową światową szablą i szpadą. Nie narzekamy na brak młodzieży, wina leży w niedostatecznej pracy trenerów klubowych. Szermierka jest specyficzną dyscypliną, w której jeden trener nie może opiekować się szerszą grupą zawodników. Sporo zależy także od współpracy trener-zawodnik. Trener może doprowadzić do formy, czy przekazać spore umiejętności. Zdobyć najwyższych laurów zależy jednak w znacznej mierze od indywidualnej pracy każdego zawodnika, przykładania się do treningu. Do tego nie można nikogo zmusić.

— Sport to nie tylko wynik...

... to także działalność wychowawcza. Generalnie zrezygnowaliśmy z wyjazdów „tury-stycznych”. Skoncentrujemy się tylko na kilkunastu najpoważniejszych turniejach, w których nie będziemy uczestniczyć dla zajęcia dalekich miejsc. Celem działalności całego nowo wybranego zarządu jest odzyskanie dla polskiej szermierki pozycji jaką zajmowała przed laty. Czekamy na duży sukces. Może nawet postępy nie od razu będą widoczne, ale przyjdą musza.

— My również jesteśmy o tym przekonani. Dziękujemy za rozmowę.

Rozmawiał:

BOGDAN ZDANOWSKI

Aby młody las mógł się zestarzeć

Po prawej stronie za wsią — ciemnozielony masyw lasu, rozjaśniony kępami brzozy. Nieco bliżej, oddzielona od niego łąką, pełna prześwitów leśna enklawa.

— Te szyszki to stamtąd, z państwowego — mówi kobieta, dźwigająca wielki kosz. — Ten tu — należy do sąsiada. Teraz go trochę przetrzebi, bo będzie się budował. Wydaje córkę, to dla niej. Pewnie jej też kawałek lasu zapisze. Zaw sze to dobrze mieć trochę własnego drewna a nie z przydziału...

Nie mogę zaprzeczyć, że to wygodne. Przede wszystkim z punktu widzenia właściciela. Ale wielorakie funkcje, które spełnia las, wymagają przemyslanej, racjonalnej gospodarki; bez względu na to, czy obszar leśny stanowi własność prywatną czy państwową.

ŁATWIEJ NISZCZYĆ NIŻ REKONSTRUOWAĆ

27 procent powierzchni Polski pokrywają lasy. Pod względem obszaru jest to druga po rolnictwie gałąź gospodarki kraju. Mimo iż od zakończenia II wojny światowej, która i w tej dziedzinie spowodowała wielkie zniszczenie, przybyło nam 7 proc. terenów zalesionych, powierzchnia leśna nie jest jeszcze dostateczna. Nie tylko ze względu na funkcje produkcyjne, lecz także na znaczenie lasu dla kształtowania zdrowotności klimatu, struktury wodnej i krajobrazu.

Las łatwo zniszczyć, znacznie trudniejsza jest jego rekonstrukcja biologiczna. Aby wyrósł porządny las — potrze-

ba wieku, tymczasem jak wykazała ostatnia inwentaryzacja — starych drzewostanów mamy zaledwie 7,5 procent, natomiast w najmłodszych klasach wieku, które nieprędko jeszcze osiągną wiek rębności, jest prawie połowa zalesionej powierzchni.

Prowadzenie racjonalnej gospodarki w lasach utrudnia fakt, iż są one niejednolite pod względem własnościowym. Aż 20 procent ogólnych obszarów leśnych w kraju jest w rękach prywatnych. Gospodaruje się nimi w sposób wysoce nieracjonalny, nierzadko dewastacyjny. Dowodzą tego najwymowniej 3-krotnie niższe przyrosty drewna z hektara w gospodarce indywidualnej aniżeli w państwowej.

POTRZEBNA NOWA USTAWA

Niska zasobność tych lasów, niestosowanie zabiegów pielęgnacyjnych oraz zły stan sanitarny i ochrona przeciwpożarowa, to główne przyczyny, które skłaniają do wpręgnięcia gospodarki w lasach chłopów w orbitę gospodarki państwa. Uregulowanie tych spraw wymaga jednak wydania odpowiedniego aktu prawnego. Opracowany niedawno przez sejmowe komisje projekt ustawy o zagospodarowa-

niu lasów niepaństwowych wpłynął do laski marszałkowskiej. Dotychczasowa ustawa sprzed prawie 14 lat na ówczesnym etapie rozwoju gospodarki spełniała swoje zadanie, obecnie jednak, wobec ogólnej intensyfikacji produkcji, nie wystarcza. Projekt ustawy łączy w sposób wyważony zwiększenie ingerencji państwa w gospodarkę leśną indywidualnych właścicieli z równoczesnym zwiększeniem pomocy finansowej i materiałowej oraz zapewnieniem fachowej opieki i nadzoru.

Nowe postanowienia dotyczą np. zahamowania procesów dalszego rozdrobnienia lasu. Cechą gospodarstwa leśnego jest bowiem wielkoobszarność i prowadzenie racjonalnej gospodarki, co na małych powierzchniach jest wręcz nie możliwe.

W woj. poznańskim sytuacja pod tym względem jest znacznie korzystniejsza, aniżeli przeciętna w kraju, ponieważ mamy o wiele mniejszy procent lasów w prywatnych rękach. Niemniej stan taki istnieje również wymaga uregulowania. Najwięcej chłopów posiada lasy w powiatach kaliskim, tureckim, kolskim i konińskim, gdzie rozpoczęto pertraktacje z właścicielami na temat zintensyfikowania gospodarki leśnej. Nierzadko jedna mała leśna enklawa należy do kilku właścicieli, z których każdy gospodaruje na swój sposób; nierzadko obszary te przeplatają się z lasami państwowymi.

PRZECIWKO RABUNKOWEJ GOSPODARCE

Intensywna gospodarka leśna wymaga nowoczesnej agrotechniki i mechanizacji, których stosowanie możliwe jest tylko na większych obszarach. Preferuje się zatem zrzeszanie właścicieli lasów w spółkach i zespołach leśnych, dla

których przewidziana jest wszechstronna pomoc państwa. W razie nierespektowania decyzji fachowego organu nadzoru w sprawie wykonania ważnych prac hodowlano-ochronnych, przewiduje się przeprowadzenie ich na koszt właściciela. Jeżeli natomiast stwierdzi się, iż prowadzi on wręcz rabunkową gospodarkę, rozważa się możliwość przejęcia prywatnego lasu przez państwo za zmniejszonym o połowę odszkodowaniem.

Projekt nowej ustawy przewiduje też uzupełnienie istniejącej luki w przepisach o przejmowaniu gruntów za rentę. Dotychczas wartość drzewostanów — nieraz wyższa niż wartość przekazywanego gospodarstwa rolnego — nie była uwzględniana przy ustalaniu wymiaru renty; nowy przepis stwarza możliwość uzyskania dożywotniej renty w zamian za przekazane państwu lasy. Państwo zastrzega sobie prawo pierwokupu w przypadkach sprzedaży lasu przez właściciela. Będzie to miało duże znaczenie dla likwidacji szlachetnicy własnościowej w lasach państwowych.

Koordynatorem realizacji nowego programu rozwoju lasów chłopskich ma być naczelnik gminy. Będzie on mógł działać kompleksowo w zagospodarowywaniu obszarów rolniczych i leśnych, przynależnych administracyjnie do gminy.

Efektem tego działania będzie znaczny wzrost pozyskania drewna w lasach chłopów. Powinno on się zbliżyć do wielkości osiąganych w lasach państwowych. Poprawi się też stan sanitarny tych prywatnych własności, co z kolei zapewni ich biologiczną odporność przed inwazją szkodników, a także zmniejszy niebezpieczeństwo klęsk żywiołowych.

ZOFIA DOHNKE

— No, nareszcie zdałam egzamin.

Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego nr 2
w Poznaniu, ul. Marchlewskiego 128

ogłasza nabór kandydatów
do przyuczenia do zawodu

— **SZKLARZA**
— **STOLARZA BUDOWLANEGO.**

Okres przyuczenia do zawodu trwa 3 do 6 miesięcy.

W czasie trwania kursu uczniowie otrzymują wynagrodzenie miesięczne i wszystkie uprawnienia pracowników w budownictwie — odzież ochronną, buty robocze, posiłki regeneracyjne — dla zamieszkujących bezpłatnie zakwaterowanie. Po złożeniu egzaminu przedsiębiorstwo zapewnia pracę przez cały rok.

Warunki przyjęcia:
1. Ukończona szkoła podstawowa
2. Ukończone 18 lat
3. Dobry stan zdrowia
4. Podanie, życiorys.

Chętni są proszeni o zgłoszenie się w Dziale Pracy i Płacy, pok. 100, tel. 650-51, wewn. 210.
7054-K1

Komunikaty

MPK przypomina, że bilety miesięczne (znaczk) można nabywać we wszystkich punktach ich sprzedaży od 24 bm. w godzinach od 9—17 oraz informuje o uruchomieniu nowego punktu: w PDT — na parterze, w gmachu Prez. WRN przy ul. Kościuszki i na Winogradach przy ul. Słowiańskiej.
7672-K1

Praca Nauka

Pomoc domowa, pilnie potrzebna, osoby dorosłe. Warunki bardzo dobre. Poznań — Górczyn, Ostrobramska 22 m. 2, parter po godz. 18.
10373g

Szewe, przyjmie pracę na nowe obuwie. Oferty — „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10285g.

Profesor liceum udziela lekcji matematyki, fizyki, chemii, rosyjskiego. Tel. 87-25-02.
8570g

POZNAŃSKIE ZAKŁADY DROBIARSKIE

PRZYPOMINAJĄ że

SKUP GĘSI TRWA TYLKO DO DNIA 20. XI. 1973 r.

SKUPU GĘSI DOKONUJEMY ZA POŚREDNICTWEM

WSZYSTKICH GMINNYCH SPÓŁDZIELNI „SAMOPOMOC CHŁOPSKA”.

ROLNIKU NIE ZWLEKAJ ZE SPRZEDAŻĄ

I ZGŁOŚ SIĘ DO NAJBLIŻSZEGO PUNKTU SKUPU.

7538-K1

W dniu 20 października 1973 r. zmarł długoletni i zasłużony pracownik naszego Zakładu

SYLWESTER PIASNY
były przewodniczący Rolnej Rady Zakładowej oraz komendant miejscowej placówki ORMO.

W Zmarłym tracimy długoletniego działacza związków zawodowych, całym sercem oddanego załozdze.

Rodzinie Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia składają

załoga — Dyrekcja — POP
Rada Zakładowa
Zakładu Doświadczeń Hodowli i Aklimatyzacji Roślin Smolice

2734-K2

W dniu 22 października 1973 r. zmarł wieloletni członek Cechu, śp.

ROMAN HOWIL
galwanizator

Cześć Jego pamięci!

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 25 października 1973 r. o godz. 12.30 na cmentarzu na Junikowie.

Wyrazy serdecznego współczucia Rodzinie Zmarłego składa

Cech Rzemiosł Metalowych i Elektrotechnicznych w Poznaniu

10589g

Dnia 22 października 1973 r. zmarł nasz długoletni emerytowany pracownik

WŁADYSŁAW IGNASZEWSKI

Pogrzeb odbędzie się dnia 25 października 1973 r. o godz. 14.30.

Rodzinie Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia składają

Zarząd, Rada Zakładowa i pracownicy Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Dolsku

10609g

Dnia 22 października 1973 r. zmarł długoletni i zasłużony członek naszej Spółdzielni

ROMAN HOWIL
Cześć Jego pamięci!

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 25 października 1973 r. o godzinie 12.30 na cmentarzu na Junikowie.

Rodzinie Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia składają

Rada, Zarząd i pracownicy Spółdzielni Rzemieślniczej Mechaników w Poznaniu

7667-K1

Kupno Sprzedaż

Zaginarke do blachy, kupię. Tel. 533-46.
10130g

Kupię silnik Zastawa 750. Staszica 19 m. 19.
10190g

Sprzedam Facit 12-10 sumator elektryczny wielodziałaniowy. Posiadam kwit celny i wycenę rzeczoznawcy. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10503g.

Sprzedam mierzwe bydłęc. Krzyżagórska, Lisów, ki, p-la Dopiewo.
10185g

Wózki dziecięce najnowsze modele — poleca Cz. Szczepańska, Czerwonej Armii 61 w podwórzu.
9622g

Zywopłot — ligustr sprzedam. Tel. 557-78.
8573g

Sprzedam agregat chłodniczy o wydajności 4.500 kcal. Bogdan Stanisławski, Skrzynki 4, poczta Kórnik, pow. Srem.
10248g

Sprzedam krowę wysoko cielną, Poznań — Winiary, Leonarda 20, tel. 506-37.
10259g

Sprzedam nowe futro meskie oraz stylową jadalnię. Telefon 435-27.
10260g

Sprzedam okazjynie jadalnię, biurko, witrzynę, obrazy. Piekary 8 m. 5, po 16.
10279g

Sprzedam gruz budowlany. Adres wskazać „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10313g.

Sprzedam maszynę do lichenia, czterodziałaniową, produkcji NRF „Olimpia”. Oferty — „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10239g.

Lokale

Warszawa — M-2, własność ciowe, splecone, śródmieście, komfort, telefon — zamienie na podobne może być lokatorskie Poznań. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10239g.

Pracujący pan, poszukuje pokoju. Oferty — „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10209g

Starszy, pracujący, poszukuje pokoju, najchętniej Wilda. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10328g.

Nieruchomości

Sprzedam gospodarstwo rolne 4,5 ha, ogród owocowy 1 ha, ziemia II—III klasy nadaje się na hodowlę, blisko Poznania, budynki maszynowe, obszar ne. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10038g.

Kupię działkę pod budowę warsztatu w Poznaniu, lub poza granicami miasta. Poznań, Kordeckiego 43.
10287g

Sprzedam działki pod budowę 500—600 m w Lesznie Wlkp. przy Stadionie Smoczyka. Adres — Leszno Wlkp., Karasia 30, telefon 22-27.
907p

Luboniu willę wyłączone na sprzedaż. Poznań, Słowackiego 32, administrator.
10155g

Sprzedam dogodnie położony rentowny ogród — 1/2 ha. Oferty „Prasa” — Grunwaldzka 19 dla 9710gpr.

W dniu 18 października 1973 roku zginął śmiercią tragiczną długoletni i zasłużony pracownik naszego przedsiębiorstwa

STEFAN HOLZAPFEL

W Zmarłym straciliśmy sumiennego i oddanego pracownika, oraz nieodżałowanego kolegę.

Rodzinie Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia składają

Dyrekcja — Samorząd Robotniczy współpracownicy
Poznańskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego nr 2 w Poznaniu

Pogrzeb odbędzie się w dniu 24 października 1973 r. o godz. 9.15 na cmentarzu komunalnym na Junikowie.
7643-K1 pr.

W dniu 20 października 1973 r. odeszła od nas droga koleżanka

GENOWEFA SZYMCZAK
lekarz radiolog

W Zmarłej straciłszy szlachetnego człowieka, wzorowego i ofiarnego pracownika, serdecznego przyjaciela.

Rodzinie Zmarłej składamy wyrazy serdecznego współczucia.

Koledzy z Katedry i Zakładu Radiologii Akademii Medycznej w Poznaniu

10577g

Dnia 22 października 1973 r. zmarła po ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 46, opatrzona Sakramentami św., moja kochana, najdroższa żona i mamusia

HALINA PRZYBYLSKA
z domu Przyborowicz

Pogrzeb odbędzie się dnia 25 bm. o godzinie 13 na cmentarzu na Miłostowie.

W głębokim smutku pogrążony

mąż z córką i synem

Poznań, ul. Chlebowa 22.
10518g

Dnia 23 października 1973 r. zmarł, przeżywszy lat 81

JÓZEF KIERSKI
adwokat,
b. członek zespołu adwokackiego w Szamotułach.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby do Kolegiaty odbędzie się w czwartek, dnia 25 października br. o godz. 15.15.

Po nabożeństwie żałobnym zwłoki zostaną złożone do grobowca rodzinnego na miejscowym cmentarzu.

Pogrążeni w żalu

córka, syn i synowa

Szamotuły, Dzierżyńskiego 13.
10586g

Wpoto

Uwaga!

WPTO — modnie ubiera

• **KONFEKCJĘ**
• **DZIEWIARSTWO**
• **TEKSTYLIA**
• **GALANTERIĘ**

na sezon jesienno-zimowy

NAJKORZYSTNIEJ KUPISZ W SKLEPACH

WOJEWÓDZKIEGO PRZEDSIĘBIORSTWA

TEKSTYLNO - ODZIEŻOWEGO

na terenie miasta Poznania i województwa.

ZAPRASZAMY I ŻYCZYMY UDANYCH ZAKUPÓW!

7514-K1

Zguby Różne

Zgubiono prawo jazdy za wodowe kat. III wydane przez Wydział Komunikacji Nowy Tomiś, na nazwisko Mieczysław Brzdziński, Cichagóra. 919p

Wózki dziecięce głębokie, spacerowe, oskłone, skł. dane poleca wytwórnia — Orzeszkowej 13.
9288g

Parowe czyszczenie plezra, szyby kołder. Poznań, Swarzędzka 11, Osiedle Warszawskie. 9162g

Posiadam samochód 4-tonowy. Oczekuje propozycji. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10333g.

Przepisywanie na maszynie — przyjmę. Jedrzejcak, Poznań — Smochowice, Bartoszycka 7.
10242g

Dnia 20 października 1973 roku zmarła nasza koleżanka

GENOWEFA SZYMCZAK
lekarz medycyny

Zmarłą żegnamy z głębokim smutkiem i żalem.

Rodzinie Zmarłej składamy wyrazy serdecznego współczucia.

Zarząd i członkowie Oddziału Poznańskiego Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego

10576g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 22 października 1973 roku zmarł nagle, namaszczoney Olejami św., mój najdroższy mąż, ukochany ojciec i zięć, śp.

ROMAN HOWIL
uczestnik walk
pod Tobrukiem i Monte Cassino.

Pogrzeb odbędzie się dnia 25 bm. o godz. 12.30 na cmentarzu junikowskim.

Msza św. odprawiona zostanie w dniu 25 bm. o godz. 8.45 w kościele w Głuszynie.

W smutku pogrążona

żona z synami i rodziną

10551g

† Dnia 22 października 1973 roku zmarł, opatrzony Sakramentami św., przeżywszy lat 78, mój ukochany mąż, najdroższy i nigdy niezapomniany ojciec i wujek, śp.

JÓZEF GOŁĘBIEWSKI
emeryt NBP, oficer AK,
odznaczony Orderem Virtuti Militari.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 25 bm. o godz. 10.30 na cmentarzu górczyńskim.

W głębokim żalu pogrążona

żona z córką i rodziną

Poznań, Mickiewicza 24 m. 7.
10511g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 22 października 1973 r. odszedł od nas, opatrzony Sakramentami św., nasz najukochańszy i najtroskliwszy ojciec, teść i dziadek, przeżywszy lat 72, śp.

PIOTR TOMCZAK

Pogrzeb odbędzie się dnia 25 bm. o godz. 15.30 na cmentarzu winiarskim.

W smutku pogrążona

córki z rodziną

Poznań, ul. Sokoła 23 m. 9.
10510g

Przetargi

Zakład Genetyki Roślin Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu, ul. Strzeszyńska 2/4 —

OGŁASZA PRZETARG na wykonanie opłotowania z siatki drucianej na słupkach metalowych w ilości 4.500 mb. z materiału zleceniodawcy, na terenie Zakładu w Cerekwicy, pow. Poznań. Opłotowanie obejmuje 2 odrębne części terenu co powoduje możliwość złożenia oferty na całość wzgl. jedną z części.

Termin wykonania — do końca grudnia br.

Pisemne oferty w zalakowanych kopertach z dopiskiem „Przetarg” — należy składać w sekretariacie Zakładu w terminie 10-dniowym od momentu ukazania się niniejszego ogłoszenia.

Otwarcie ofert nastąpi po upływie 14 dni od daty ogłoszenia przetargu.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Zastrzegamy sobie prawo wyboru oferenta i unieważnienia przetargu bez podania przyczyny.
7635-K1

Pracownicy poszukiwani

Zatrudnimy zaraz pracowników wykwalifikowanych oraz do przyuczenia w zawodach:

— monterów instalacji sanitarnej i c. o.
— spawaczy gazowych
— blacharzy
— izolatorów
— elektromonterów
— pracownika transportowego

Praca stała. Wynagrodzenie w systemie akordowym

Zgłoszenia należy kierować do Przedsiębiorstwa Robót Instalacyjno-Montażowych Budownictwa Rolniczego w Poznaniu, ul. Pokrzywno 59 a, tel. 742-01, wewn. 66

Dojazd z Rataj autobusem nr 62.
7602-K1

Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane nr 3 w Poznaniu, ul. Cicha 8 (boczna od ul. Pułaskiego), tel. 585-22 zatrudni zaraz następujących pracowników:

— **MURARZY**
— **MURARZY — TYNKARZY**
— **STOLARZY**
— **CIEŚLI**
— **KIEROWCE**
— **ŚLUSARZY.**

Przedsiębiorstwo zapewnia pracę ciągiłą przez cały rok — oraz wszystkie świadczenia wynikające z Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie.

Istnieje możliwość zakwaterowania.

Przyjmujemy się również uczniów do nauki zawodu: murarz — tynkarz, cieśla i zdun.

Informacji udziela i zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr w Poznaniu, ul. Cicha 8 pokój nr 12 telefon 585-22.
7613-K1

Fabryka Pomocy Naukowych w Poznaniu, ulica Międzychodzka 3/5 — przyjmie zaraz:

— inżyniera elektronika,
— zastępcę głównego księgowego,
— 2 palaczy c. o. z uprawnieniami, oraz
2 pomocników palaczy.

Warunki pracy i wynagrodzenia do omówienia w Dyrekcji Fabryki.
7482-K1

† Dnia 21 października 1973 roku zmarła moja najdroższa żona, nasza najlepsza matka, teściowa i babcia, śp.

HELENA SKRZYPCZAK
z domu Przybylska

Pogrzeb odbędzie się dnia 24 bm. o godzinie 10 na cmentarzu parafialnym w Skórzewie.

W głębokim smutku pogrążona

rodzina

Pałędzie, ul. Leśna 22.
10579gp

† W dniu 20 października 1973 r. odeszła od nas na zawsze moja najukochańsza matenka najdroższa córeczka i najlepsza siostra, śp.

GENOWEFA
SIERADZKA - SZYMCZAK
lekarz rentgenolog

Pogrzeb odbędzie się w dniu 25 bm. o godz. 14 na cmentarzu górczyńskim.

Rodzina

10563g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 22 października 1973 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., nasza ukochana matka, siostra, teściowa, babcia i urababcia, śp.

KLARA SOINSKA

Pogrzeb odbędzie się dnia 25 bm. o godzinie 16 na cmentarzu parafialnym w Obornikach Wlkp.

W smutku pogrążona

rodzina

10605g

† W dniu 21 października 1973 r. zmarł nagle nasz najukochańszy mąż, ojciec, zięć, teść, drogi brat i wujek

BERNARD STYSZYŃSKI
mistrz zegarmistrzowski

Pogrzeb odbędzie się dnia 24 bm. o godz. 14.30 z kościoła Chrystusa Króla w Jarocinie.

W głębokim smutku pogrążona

żona z dziećmi i rodziną

Jarocin, ul. T. Kościuszki 14 m. 3.
10514g

TEATRY

OPERA — g. 19 „Chowańszczyzna”.
MUZYCZNY — g. 19 „Mój przyjaciel Bunbury” (przedstawienie zamknięte).
POLSKI — g. 19 „Klik-klak”.
NOWY — nieczynny.
MARCINEK — g. 11 „O Kasi, co gaski zgubiła”, g. 19.15 Gościnnie występy paryskiego Kabaretu Theatre de Papier z Yves Joly.

KINA

KDF MUZA — g. 10, 12.30, 15.30 „Gangsterski walc” (fr. 16 l.), g. 18, 20 „Droga do Saliny” (fr. 18 l.).
KDF PALACOWE — g. 15 seans zamknięty, g. 17.30 „Hubal” (pol. 11 l.), g. 19.50 DKF „Straż przyboczna” (jap.).
APOLLO — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Zazdrość i medycyna” (pol. 16 l.).
BAŁTYK — g. 11, 15, 19 „W pustyni i w puszczy” I i II cz. (pol. 7 l.).
CONG — g. 10, 12.15, 16, 18.15, 20.30 „Świadek koronny” (wl. 18 l.).
GRUNWALD — g. 16 „Krzyżacy” (pol. 12 l.), g. 19.30 „Pamiętnik szalonej gospodyni” (USA 18 l.).
GWIAZDA — g. 10, 12, 14, 16, 18, 20 „Godzilla kontra Hedora” (jap. 14 l.).
KOSMOS — g. 17, 19.30 „Niebieski żołnierz” (USA 16 l.).
MALTA — g. 16 „Dom państwa Borjes” (fr. 14 l.), g. 18, 20 seanse zamknięte.
MINIATURA — g. 15.30, 17.30, 19.30 „Człowiek stamtąd” (szw.-radz. 16 l.).
OLIMPIA — nieczynny.
OSIEDLE — g. 16, 19 „Ludzie przeciwko sobie” (jug. 18 l.).
PANCERNIAK — g. 18 „Kowadło czy młot” (bułg. 14 l.).
RIALTO — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Klute” (USA 18 l.).
RUSALKA (Szwarcz) — g. 17, 19.30 „Kot” (fr. 16 l.).
SCALA — g. 16, 18, 20 „Kaprysy Marii” (fr. 11 l.).
WARTA — g. 10, 12.30 „Zbierznik” (ang. 14 l.), g. 15, 17.30, 20 „Nocny kowboj” (USA 18 l.).
WCZASOWICZ (Puszczykowo) — g. 14.45, 16.45, 18.45 „Tajemnice Aleksandra Dumasa” (czes. 14 l.).
WILDA — g. 10, 14, 18 „W pustyni i w puszczy” I i II cz. (pol. 7 l.).
WRZOS (Mosina) — g. 15, 17, 19.15 „Dzielnego wojaka Rossolimo” (jug. 14 l.).
FOTOPLASTIKON — g. 13-18 „Osiedle Wielkiego Października na Winogradach”.

DZURY

SZPITALA: Interna, chirurgia ogólna — ul. Garbary 17; chirurgia dziecięca — ul. Kryszewicza 7; okulistyka, laryngologia — ul. Grunwaldzka 16/18; neurologia — ul. Przybyszewskiego 49; psychiatria — ul. Szpitalna 29/33.
Pogotowie Ratunkowe dla Poznania (ul. Chelmońskiego 20): wypadki uliczne, tel. 999; nagłe zachorowania i cięższe wypadki, tel. 66-00-66.
Centralny Ośrodek Informacji Medycznej Służby Zdrowia w Poznaniu — tel. 540-93.
Miejska Lecznica dla Zwierząt ul. Grunwaldzka 248, tel. 672-414 — g. 9-21 (w nocy nagłe wypadki).
Telefon Zaufania — nr 586-87 i 522-51.
Apteki: Dzierżyńskiego 349, Dąbrowskiego 140/142. Głogowska 107/109. Główna 53. Mickiewicza 22. Mazowiecka 12. Kórnicka 24. Stawiańska. Staroletska 78 (dżury nożne), Marcinkowskiego 11 (całe dobe).

RADIO

PROGRAM I: 7.35 Dzień dobry, kierowco: 7.40 Takt i minuty: 8.05 U przyjaciół: 8.10 Mel. śledmiu stolic: 8.35 H. Debiel zaprasza: 9.05 Dla kl. I i II (wych. muzyczne): „W starym Toruniu”: 9.25 5 minut mel. rozrywk.: 9.30 Moskwa z melodii i piosenka: 9.45 Mel. lud. różnych narodów: 10.08 Z musicalowej sceny: 10.30 „Kierunek Berlin” fragm. I książki W. Zukrowskiego: 10.40 Co słychać w świecie: 10.45 Kwadrans dla Michała Polnareffa: 11 Non stop polskich melodii: 11.25 Przerzany zawiesz ubezpieczony: 11.30 Konc. przed hejnałem: 12.20 Mel. lud. z Wielkopolski: 12.30 Konc. życzeń: 12.50 Dyskoteka przebojów — Polska: 13.35 Dyskoteka przebojów — Ameryka: 14 Alert dla biosfery: 14.05 „Operetka, jej twórcy, wykonawcy” — Franciszek Lehar: 14.30 Sport to zdrowie: 14.35 Z antologii polskiego jazzu: 15 Transmisja ze Stadionu Legii z powitania piłkarskiej rep. Polski: 15.30 Listy z Polski: 15.35 Kraków na muzycznej antenie: 16.10 W kregu polskiej muz. rozrywk.: 16.30 Studio Młodych: „Jansumiej: uprzejmość na co dzień”: 16.35 Płyty z różnych stron — Włochy: 17 Studio Młodych: Radiokurier...: 17.15 Studio Nowości: 17.50 „Dom i my”: 18.05 Rytmostonem po kraju i świecie: 18.30 Transm. z Chorzwowa meczu piłkarskiego o puchar UEFA „Ruch” Chorzwów — Carl Zeiss (Jena): 19.15 Muz. i Aktualn.: 19.40 Gwiazdy polskich estrad: 20.15 Muz. barwy jesieni: 21 Mikrocierciat wieczoru — M. Grechuta: 21.15 Naukowcy — rolnikom: 21.30 Konc. chopinowski z pogrą Artura Moirely-Limy: 22.20 Moto-soraw: 22.35 Rytm, taniec i piosenka: 23.10 Korespondencja z zagranicy:

Żeby łatwiej było oddychać...

Kilka razy do roku, najczęściej latem zaciekawiony wzrok przechodniów przyciągają osobnicy, którzy zaopatrzeni w zestaw próbek wykonują na ulicach i skrzyżowaniach jakiegoś pomiaru.

Są to laboranci Stacji Sanitarnej-Epidemiologicznej miasta Poznania badający stan zanieczyszczenia powietrza. Kwestia ta, jest obok hałasu, drugim naczelnym problemem, z którym borykają się duże skupiska miejskie.

Zanieczyszczenia atmosferyczne wywołują przede wszystkim: dwutlenek siarki, kurz,

Na zdjęciu: laboranci Stacji Sanitarnej-Epidemiologicznej m. Poznania przy pracy.
Fot. — K. Przychodźki

sadze, cement, tlenki węgla i azotu, a także węglowodory. Są to w głównej mierze produkty spalania węgla i gazów spaliny. Ową zanieczyszczenie zwiększać się będzie wraz z rozwojem motoryzacji. Poważny udział — obok zakła-

Powodzenie Giełdy Postępu Technicznego

Zakończyła się wczoraj 2-dniowa Giełda Postępu Technicznego, zorganizowana przez SIMP w gmachu Prezydium WRN w Poznaniu. Oferowane na tej Giełdzie do upowszechnienia, ekonomiczniejsze od tradycyjnych, sposoby obróbki metali oraz użycia w konstrukcjach tworzyw sztucznych za miast metali, wzbudziły duże zainteresowanie zwiedzających.

Obserwując Giełdę i przysłuchując się prowadzonym na niej rozmowom i komentarzom, trudno nam było powstrzymać się od refleksji. O-tóż wśród zwiedzających dominowali młodzi inżynierowie i technicy, często dopiero rozpoczynający swe kariery zawodowe. Wypowiadali się o Giełdzie bardzo pozytywnie. Czuli się, że wiele z przedstawionych zastosowań chcieliby natychmiast wykorzystać w swoich zakładach pracy. A przecież wpływ tych młodych ludzi na wybór technologii produkcji będzie się z każdym dniem zwiększał. To napawa optymizmem. Giełda spełniła swe zadanie. (pch)

dów przemysłowych i trakcji kolejowej — mają małe kotłownie i paleniska domowe.

Przeciętny opad pyłu na nasze miasto, jak wykazały badania Sanepidu, wynosi rocznie średnio 180 t na km², a stężenie dwutlenku siarki waha się w granicach 0,1-0,12 mg/m³. Dopuszczalna norma opadu pyłów przekroczona jest w Poznaniu w trzech rejonach: na Starym Mieście w okolicach elektrociepłowni (ponad 400 t/km²), w rejonie ul. Staroletskiej i na Wildzie. Natomiast największe stężenie dwutlenku siarki stwierdzono na Jeżycach (prawdopodobnie z powodu nieelektryfikowanej linii kolejowej biegnącej w kierunku Szczecina).

Stacja Sanitarnej-Epidemiologicznej bada ponadto stężenie w powietrzu tlenków azotu. Pomiary wykonuje się cyklicznie na 22 skrzyżowaniach, w okresach przewidywanej największej koncentracji zanieczyszczeń, przede wszystkim latem, gdy wzrasta ruch kołowy oraz w okresie targów.

Okazuje się, że największe stężenie tlenków azotu jest na placu Wiosny Ludów oraz na skrzyżowaniach: Grunwaldzka — Szylinga, Marchlewskiego — Bema, Warszawska — Zamenhofa, Dąbrowskiego — Kościelna. Nie są to skrzyżowania najruchliwsze, ale na ogół usytuowane w zwartej zabudowie co sprzyja utrzymywaniu się w powietrzu szkodliwych gazów.

Wskaźniki uzyskiwane w Poznaniu, nie są w porównaniu z innymi miastami alarmujące, jednak gdy porówna się wyniki poszczególnych lat, nie ma miejsca na zbyt optywizm. Dla przykładu, stężenie tlenków azotu na skrzyżowaniu Dąbrowskiego — Kościelna, w 1968 roku wynosiło 0,001 mg/m³, podczas gdy w roku bieżącym wzrosło ono do 0,436 mg/m³. Nieco mniejszy wzrost obserwuje się na Moście Dworcowym: 0,073 mg/m³ w 1968 roku, a 0,366 w tej chwili.

Podobnie wzrastające tendencje zauważyć można w opadach pyłów. Np. przy ul. Kolejowej w 1971 roku zanotowano 181 t/km², a w 1972 roku już 312 t/km².

Aby powstrzymać ciągłe zwiększające się zagrożenie, w 1966 roku Prezydium RN Poznania zobowiązało zakłady przemysłowe naszego miasta do instalowania pełnosprawnych urządzeń odpylających. Wkrótce Wydział Gospodarki Przestrzennej i Ochrony Środowiska przeprowadzi kontrole realizacji tego postulat.

Poprawę przynieść powinny: likwidacja znacznej części trakcji parowej, budowa obwodnicy, co umożliwi omijanie miasta przez pociągi towarowe oraz budowa nowej elektrociepłowni na Karolinie. Usytuowanie tego obiektu zgodnie z różnymi krawcach miasta, wyposażenie w bardzo wysoki komin i urządzenia odpylające, pozwoli na emitowanie dymów z da-

la od centrum. Oczekuje się też, że korzystnie na stan atmosfery wpłynie ogrzewanie zakładów gazem ziemnym i upowszechnianie ogrzewania elektrycznego.

W związku z rozwojem ciągów komunikacyjnych, warto by pewne rejonu śródmieścia zamknąć dla ruchu kołowego i na wybranych ulicach stworzyć deptaki, podobnie jak na odcinku Dzierżyńskiego od placu Wiosny Ludów do ul. Marchlewskiego.

JOLANTA LENARTOWICZ

Witaminowy kiermasz

Jabłka w przeróżnych odmianach i kolorach, sprzedawane luzem i w paczkach z folii, najpiękniejsze okazy warzyw, nieco owoców południowych — oferuje mieszkańcom Poznania Wielkopolska Spółdzielnia Ogrodnicza. Kiermasz owocowo-warzywny na pl. Wolności trwa od piątku, 19 bm. Jak na razie jednak osiągnięcie planowanych wyników handlowych uniemożliwia jesienna aura. Przeciwny obrót, oczekiwany przez handlowców wynosić powinien 30-40 tysięcy złotych dziennie. Tymczasem w piątek sprzedano towarów za 10 000, w sobotę za 20, w niedzielę uląg wyniósł tylko 5 000 zł. Poniedziałkowe obroty wzrosły do 14 000 zł, ale tylko dlatego, że sprzedawano winogrona. Czy przy tej pogodzie kiermasz rzeczywiście trwać będzie dziesięć dni, jak planowano! (len)

Czy w Poznaniu będzie się fluorkować wodę?

Fluorkowanie wody to jedna z metod jej uzdatniania. Budzi ona wciąż wiele kontrowersji. Największymi jej zwolennikami są stomatolodzy sugerujący, że fluorkowanie wody ogranicza występowanie, szczególnie u dzieci, próchnicy zębów.

Przeciwnicy tej metody twierdzą natomiast, że nagromadzenie związków fluoru w organizmie może ujemnie oddziaływać na jego układzie kostnym. Po czyżej stronie jest więc ra-

Rumuńskie towary w „Okrągłaku”

Kolejnym krokiem do uatrakcyjnienia asortymentu w poznajskich placówkach handlowych stało się otwarcie „Tygodnia sprzedaży towarów rumuńskich” w PDT.

Tegoroczny „tydzień” jest drugą tego typu imprezą, organizowaną w ramach wymiany nadwyżek towarowych między poznajskim „Okrągłakiem”, a handlowcami z Craiovej.

Poznaniacy mogą zaopatrzyć się w stoiskach na parterze PDT w rumuńskie artykuły dziewiarskie, zabawki, upominki, koniaki, szampany, wy sokogatunkowe wina, a również, co zainteresuje niektórych, w poszukiwane na całym świecie kremy przeciwmarszczkowe. W sumie zaprezentowano 150 różnych artykułów o łącznej wartości 2 miliony złotych.

Zainteresowanie rumuńską ekspozycją wśród mieszkańców miasta jest duże. Prawdopodobnie więc tak, jak w ubiegłym roku towary te sprzedane zostaną niemal w stu procentach, tym bardziej, że

Odpowiadamy

Jerzy Jurkiewicz — Za list i uwagi w nim zawarte autor dziękuję. (2537)

E. D. — stała prenumeratorka — W rubryce „zawód” należy podać ten, który potrafi pani wykonać i poświadczyć odpowiednimi dokumentami. (2528)

Stala czytelniczka z Poznania — Do prania dywanów w warunkach domowych można użyć płynu „Aras”. Sposób prania podany jest na etykiecie płynu. (2521)

część z nich zostanie przesłana do domów towarowych w województwie.

Podobnie dużym powodzeniem cieszyły się wyroby polskie sprzedawane w roku 1973 w sklepach Craiovej, gdzie największe uznanie zdobyły wyroby futrzarskie (głównie czapki i kołnierze z lisów) oraz kryształ, kosmetyki i artykuły chemiczne. Korzystając z ubiegłorocznych doświadczeń przygotowano już zestaw artykułów, które zostaną zaprezentowane mieszkańcom Craiovej w drugim z kolei „tygodniu sprzedaży towarów polskich”, rozpoczynającym się tam 7 listopada. (len)

Z Gniezna

Klub „Proscenium” rozszerza działalność

Studium Wiedzy o Teatrze i Klub „Proscenium” istnieje, pod auspicjami Teatru im. Al. Fredry w Gnieźnie, od 1972 roku. W pierwszym roku działalności gromadził na swych spotkaniach młodzież szkół średnich i zawodowych.

W roku bieżącym nowa dyrekcja teatru, zdając sobie sprawę ze społecznego zapotrzebowania na działalność upowszechniającą teatr i kulturę, zamierza rozszerzyć społeczny krąg oddziaływania. Chodzi mianowicie o zacieśnienie współpracy teatru z organizacjami politycznymi, społecznymi i młodzieżowymi Gniezna.

Program działalności Studium Wiedzy o Teatrze „Proscenium”, przewiduje organizację prelekcji (raz w miesiącu) poświęconych dziejom teatru i dramatu, osiągnięciom współczesnego teatru polskiego i światowego a także prezentowanie osiągnięć teatru poprzez organizację spotkań z czołowymi aktorami, reżyserami i krytykami. Wszyscy członkowie „Proscenium” będą też mogli uczestniczyć w próbach zespołu teatralnego oraz zapoznać się z teatrem od strony kulis.

Pierwsze spotkanie Klubu „Proscenium” odbędzie się 26 bm. o godz. 17 w gmachu teatru przy ul. Chrobrego 32. Program przewiduje m. in. prelekcję Elżbiety Kasprzak na temat: „Naturalizm w teatrze i dramaturgii europejskiej” oraz dyskusję. (o-w)

AKTUALNOŚCI

● W Przedszkolu nr 40 „Poznańskie Koziołki”, ul. Cześnikowska, z inicjatywy Komitetu Rodzicielskiego odbyło się spotkanie z nauczycielkami. Okazją do spotkania stał się niedawno obchodzony Dzień Nauczyciela oraz przypadające w tych dniach 10-lecie istnienia tej placówki. Przedstawiając dorobek przedszkola dyrektorka — Halina Kuja — zaznaczyła, że opuściło go doychczas 500 absolwentów. Spotkanie uprzyjemniły piosenki dzieci, które rozpoczęły je odśpiewaniem hymnu przedszkola.

● Natomiast dzieci Przedszkola nr 93, ul. Szczepankowa, z okazji obchodzonego niedawno 30-lecia LWP, gościli przedstawiciela wojska. Przedszkolacy za prezentowali okolicznościowy program artystyczny, a przedstawiciel LWP obdarzył ich słodyczkami. (a)

Losowanie „Fiata 126p” odbyło się wczoraj

23 bm., a nie — jak informowaliśmy — 25 bm. odbyło się losowanie uprawnień do nabycia samochodów Polski Fiat 126 p. Przeprowadzamy za biał, który zakradł się do wtorkowego wydania „Głosu”.

INFORMUJEMY

Dzielnicza Rada Zakładowa ZNP na Grunwaldzie, z okazji niedawno obchodzonego Dnia Nauczyciela, zaprasza dzisiaj o godz. 16 do auli Liceum nr 2 przy ul. Matejki 8 członków Sekcji Emerytów na spotkanie towarzyskie. I Oddział Miejski Polskiego Związku Emerytów, Rentistów i Inwalidów, ul. Dominikańska 7, posiada bilety do Opery na 30 bm. Bilety wydawane będą dzisiaj o godz. 9.

TELEWIZJA

PROGRAM I: 7.50 — Dziennik (kolor); 8.20 — „Agent nr 1” — fab. film polski (kolor); 10 — Historia, kl. V: „Igrzyska Olimpijskie”; 11.05 — Wychowanie plastyczne, kl. VII-VIII: „Malarstwo”, cz. III (kolor); 12 — Chemia, kl. VIII: „Czarne bogactwo”; 12.45 — TTR — Botanika, l. 2: „Ekologia roślin, fenologia”; 13.25 — TTR — Hodowla zwierząt, l. 17: Mleczne użytkowanie krów”; 15 — Powitanie piłkarskiej reprezentacji Polski (kolor); 16.30 — Dzień nie (kolor); 16.40 — Dla młodych widzów — Haremski raport; 17.10 — Aktualności (lok.); 17.25 — Transmisja z meczu piłki nożnej — 1/8 Pucharu UEFA Ruch (Chorzów) — Carl Zeiss (Jena); 19.20 — Dobranoc i Dziennik (kolor); 20.15 — Film z serii „Bonanza” pt. „Bokserzy”; 21 — Świat i Polska (kolor); 21.45 — Witamy finalistów (kolor); 22.15 — Z cyklu: „Balet”, odc. 12: „Przez góry i równiny”; 22.50 — Dziennik (kolor); 23.05 — Wiadom. sportowe.

PROGRAM II: 16.50 — „Za Odra, za Łabą” — program public.; 17.20 — Telewizja Młodych — „Przyśrość 15-latków”; 17.50 — „Liść kłom”; odc. 1 pt.: „Kandydaci”; — film seryjny prod. franc. — kanad. (kolor); 18.45 — Język franc. kl. I, 4; 19.20 — Dobranoc i Dziennik (kolor); 20.15 — Dwa pokolenia — reportaż Jerzego Strzałkowskiego (Dział młodzieży w odbudowie kraju i budowie wspólczesnej Polski); 20.45 — Rolnictwo w świecie — program public.; 21.15 — 24 godziny: 21.25 — Teatr Sensacji — A. Minkowski: „Przyznaj się do winy” — cz. II wg noweli J. Bronisławskiego; 22.25 — Język angielski, powt. 1. 4.